

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

TÜRKİYE'DE

KRİSTİYANLIĞIN

YENİ

İHLANETLERİ

4 AĞUSTOS 1970

SAYI: 27

Yeniden Millî Mücadele altıncı ayını doldurdu

Elinizdeki mecmua geçen 26. sayısıyla beraber altıncı ayını doldurmuş bulunuyor. Altı aylık devre önümüzdeki mücadele yılları hesaba katılacak olursa nedir? Bir milletin en geri hayat şartlarından, lâ-yıkı olduğu bir seviyeye yükseltileceği ve bundan daha önemlisi ayaklar altına alınmış, horlanmış mübarek duygularının tek rar itibar kazanacağı yılları hatırlayacak olursak elbette altı ay, nedir?

Ama öyle değil. Millî Mücadelemizin serpilmesi, kendini kâbul ettirmesi bakımından bu altı ayın önemi bize büyük.

Türkiye'de şimdiye kadar sağcı düşüncüyü yaşatmak ve ona canlılık vermek için faydasını hiçbir zaman inkâr etmediğimiz ne kadar dergi ve gazete çıkarılmıştır değil mi? Fakat üzümlere belirtmek lâzım gelir ki bunların hiçbirisi devamlı olmadı. 1945'ten sonra biraz olsun aydınlığa kavuşan basın imkânlarından gereken istifadeyi sağlayamadık. 20—25 yıldır hiçbir gazetemiz, hiçbir mecmuamız bu mücadelenin ağır yüküne tahammül edemedi. Bugün dikkat edilecek olursa İstanbul'da çıkan bir takım solu gazetelerle, azınlık gazetelerinin ömrü elli yılı aşmıştır. Fakat sağ cehahta bu devamlılık unsuru hiç bir zaman sağlamamıştır. Neden?

Yeniden Millî Mücadele, bu zaafımızı ilk sayısını çıkarmadan önce uzun uzun düğündü

Basın yoluyla verilecek mücadele, milletin gerçek ve topyekün mücadelesinden hiç bir zaman ayrılmamalıdır. Ondan ayrı mütaallâ edildiği anda mücadelenin organik bütünlüğü bozulmuş olur. Bir basın organının sermayeden önce yetişmiş bir kadroya ve ekibe ihtiyacı vardır. Maalesef bu ihtiyaç şimdiye kadar çok az dikkate alındı.

★

Geçtiğimiz altı ay bizim için bir tecrübe devresi oldu. Mücadelemizin daha geniş muhitlere yayılması sağlandı. Ulaşamadığımız, duyamadığımız nice yerlerde gerçek millî mücadele filizlenmeye yüz yuttu. Etrafında her sınıftan taraftar buldu. Fakat şu geçen altı aylık zaman içinde dahi Yeniden Millî Mücadele sağlam bir dağıtım sistemine kavuşamadı. Basına sağlam bir terör kurmuş olan masonluk; dağıtım teşkilâtlarından, kâğıt ticaretine varasıya herşeye hâkim vaziyettedir. Dağıtım teşkilâtları bize, tevzi işini % 40'dan yapabileceklerini ve dışarıda da bizim hiç bir satış işleminde bulunmamamız gerektiği şartını ileri sürdüler. Bu şartlar altında haftalık bir mecmuanın yaşama imkânı kalır mı, kalmaz mı meçhul.

Bunun üzerine mecmuamızı dağıtım

teşkilâtlarına vermekten vazgeçtik. Ve sadece tanıdık çevrelere göndermekle iktifa ettik. Bu sefer de Türkiye'nin bir çok vilâyet ve kazalarına mecmua göndermek mümkün olmadı. Yeniden Millî Mücadele'nin Türkiye'nin bütün yerleşme merkezlerine ulaşabilmesi gerekir. Okuyucularımızdan, mücadelemizin hız kazanması ve nice susamışların mücadelenin pınarına kavuşturulmasında yardımcı olmalarını, Yeniden Millî Mücadele'ye uzak ve yakın çevrelerinden ve gerekse memur, öğretmen ve öğrenci arkadaşlarımızdan abone sağlamalarını bekliyoruz.

Okuyucularımıza iletmek istediğimiz bir başka husus da şu:

«Milletin Sesi» sahifesine gönderilen yazı ve şiirler o kadar çoğalmış vaziyette ki, insan şaşırıyor İnsan hepsini teker teker koymak istiyor. Ne yazık ki, bu mümkün olmuyor. Bu sahifenin hacmi buna müsait değil. Okuyucularımızın bize gönderdikleri makale, yorum, röportaj, inceleme ve tercüme yazıların dikkatle hazırlanmasını ve Yeniden Millî Mücadele'nin mücadele prensiplerini taktiklerini gözönünde bulundurmalarını isteyeceğiz. Her fikir samimiyet taşıdığı müddetçe muhteremdir. Hürmet duyarız. Fakat mücadelenin fikir ve harekette istediği hassasiyeti unutmamak gerektiği gibi onun prensiplerinin çiğnenmemesi esası hepimize ömrümüz boyunca düstur olmalıdır.

Bildiğiniz gibi Yeniden Millî Mücadele çıktığından beri yazılara imza koymaz. Babıali gibi şöhretin başarıyı sağlamada tek unsur bilindiği bir meydanda, seni, hasmı canı bilenlere karşı mücadeleye girişmek...

Çılgınlık mı? Katiiyen.

Şahısların üstünlüğü değil, ideolojinin üstünlüğü gerçeği yıpranmaz bir nakış gibi yazılacak.

Okuyucularımızdan gelen yazı ve şiirlere isimlerini koyuyoruz. Kopmasını istemeyenlere «İsmi mahfuz» diyoruz.

Kıymetli okuyucularımıza tekrar hatırlatmakta fayda var ki, Yeniden Millî Mücadelenin sayfaları, gayri millî sistemin sebeb olduğu buhranların ortadan kaldırılmasında, mücadeleye gönül vermiş her millet evlâdına açıktır. Bu yüzden bize gönderilen bazı yorum ve incelemeleri iç sayfalarımıza alacağız. Okuyucu sayfasına gelen fakat mektup seviyesini aşmış kıymetli yazıları, yazı heyetimizin tetkikinden geçtikten sonra iç sayfalara koyacağız. Altında imza bulunan yazıların mesuliyeti imza sahiplerine, imzasız yazıların fikri sorumluluğu Yeniden Millî Mücadeleye aittir.

GENÇLİK NEREYE GİDİYOR?

İstikbalimizin ümidi genç nesil bugün yokoluşa doğru hızla ilerliyor.

Gençliğin çoğunluğu dedelerimizin kanlarının son damlasını tüketinceye kadar savaşarak bize emanet ettiği güzel vatanımızı, mukaddesatımızı korumaktan aciz duruma gelmiştir.

Yüksek okullarda aydın gençler bacakları yerde olan dürbünlü tüfeğin merceğinden bakıyorlar; halka yani a-nalarına, babalarına. Yanlarında ve koltuklarında ilmi eserler yerine Marx'ın, Lenin'in kitaplarını taşıyorlar Üstelik materyalist kültürü tatbik sahasına koyarak millet düşmanı oluyorlar. Milletimize Allahsız, ilimsiz bir kültürü kabul ettiremeyince hayal kırıklığına uğrayıp, boykota gide rek onbinlerce Anadolu çocuğunun tahsil yapmasına mani oluyorlar ve buna da kılımlı kıpırdamıyor. Fabrikalardan işçi kardeşlerimizi dayak zoru ile toplayıp, gömleklerine kırmızı boya sürüyorlar ve askerimize karşı tahrik ediyorlar Sol fikriyatı benimsemiş bazı sapıklar komünist ihtilâlinin provasını yapıyorlar da yine kılımlı kıpırdamıyor. 16 Haziran olaylarının içinde olsaydın belki sen de ölecektin. Yok olmamak için milletçe uyanıp beynelmîl millet düşmanlarına karşı mücadele etmenin zamanı gelmiştir.

Gençlerimizin bütûk bir kısmı siyasî, iktisadî kültürel ha-

yatımız üzerine çöreklenen beynelmîl sionizm ejderhasının başını ezeceği yerde poker masalarında, diskoteklerde ve futbol sahalarda ömrünü tüketiyor çürüyor

Bütün dünya gençliğini aynı hazin duruma düşüren beynelmîl sionizm ve onun masası olan masonlukla komünizmdir Çünkü uydurma Tevrat'ta der ki, «Bütün insanlık Yahudîye hizmet etmelidir. Yahudi efendi, bütün insanlık onun kölesidir. Bunu basarmak için insanları boş ve lüzumsuz işlerle meşgul et; köyü köye, şehri şehre vurdur.» Zekerîya 142).

Bizi üzen gerçek şudur ki, bir kısım gençlerimiz imansız, sapık Yahudi Durkheim'in sosyolojisini kendisine rehber edinmekle ün salanların hayalinin peşinden gitmeyi milliyetçilik sanarak tatmin olmaya çalışıyorlar.

Analar, babalar bir kılına bile zarar gelmesini istemediğiniz evlâtlarınızı yüksek okullara ve başka yerde çalışmaya göndermeden önce İslâm terbiyesi ile yetiştirip mücadeleye ruhunu muflaka vermeniz gerekir ve mutlaka şarttır. Gençlerimizi millî kültür inkılabını yapabilecek bir mücadeleci olarak yetistirelim ki, gayri millî basın, radyo ve sinemanın zehri ile yokoluşa gitmesinler Gençlerimizi enerjisini müspet yollara kanallıze etmeliyiz.

Her ne kadar pek çok gencimiz ters volda ise de kendian çığ gibi bülviyen mücadeleye çığ gibi bülviyen mücadelemize katılacaktır Zafer hakkın ve hakta inananlarıdır.

**Bolvadinli Mücadeleciler
adına
AHMET YÜCEL**

Okuyucularımıza bir hatırlatma

Bazı okuyucularımıza gerek mecmuamız ve gerekse Mücadele Birliği hakkında, ancak mason localarının ve komünist hücrelerinin imal ve isnat edebileceği iftiralarla dolmuş mektuplar yazıldığını esefle öğrenmiş bulunuyoruz. Şurasını belirtmek isteriz ki, Yeniden Millî Mücadele Milletimizin temiz ideolojisinin davetçisidir. Yalnız millete bağlıdır. Mücadele Birliği ise, ızdırıp içinde yok oluşa sürüklenen milletimizin «buhrandan kurtuluş mücadelesinin fedakâr savaşçıları olmak isteyen, millet evlâdlarının birliğidir. Faalivetlerimiz aaktır. Mason localarının veya komünist hücrelerinin direktifleriyle iftira nesreden ajanların sözleri, milletimizi yandırmayacak, millet mücadelesini durdurmayacaktır. Düşüncelerimizde ve hareketlerimizde yegâne murakıb Cenab-ı Allah'tır. Mücadelemize karşı hainlerin veya hainlerle işbirliği yapanların giriştiği saldırılar, Allahın yardımıyla kırılacaktır.

Tarih boyunca hiçbir mücadele gül bahçelerinden geçerek hedefine ulaşmamıştır. Mücadele, düşmanın saldırılarına, iftira sahnalarına topuna ve bombasına karşı imanlı göğüslerini gerebilen yiğit millet evlâdlarının kabulleneceği bir hayat tarzıdır. Milletimizin bugünkü buhranının mes'ul-leri, beynelmîl millet düşmanları, millî bir kurtuluş mücadelesini durdurmak için her türlü yola başvurmaktadır. Hz Peygamber (S.A.V.)'e İmam-ı Azama yapılan iftira nasıl ki onların mücadelesini durdurmadı, onların mücadelesinin hizmetkârı olmaya çalsan bizleri de hiç bir millet düşmanının ve hain ortaklarının iftirası durduramayacaktır. İzdıraptı, külfetli bir mücadele'nin müntesipleri, ajanların, hainlerin fa-renc oyunlarıyla yılmaz, kirahk iftiralarıyla lekelenmez. Milletimizin, doğru sözlüğü yalancılardan, haklıyı haksızdan, millete bağlı olanları, küçük paha ile satılanlardan, ayırdede-ceğine inanıyoruz Milletimizin asırlardan beri düşman iha-netleriyle keskinleşen feraseti, hainlerin iftirasına fırsat vermeyecek kadar şuurludur Allah yardımcımızdır

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

Milletin iman, ahlâk, kül-
tür, tarih ve menfaatine
bağlı haftalık siyasi MİLLÎ
DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 27

SAHİBİ

Omer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOC

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBÂLİ
YILMAZ KARAOĞLU
Necmeddin TÜRİNAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâh Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

SEN AL MATBAASI

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

I.A.S. Cağaloğlu İst.

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

Flat : 150 kuruş.

HRİSTİYANLAŞTIRMA FAALİYETLERİNE DİKKAT

Son zamanlarda muhtelif şehirlerimizde Hristiyan misyonerlerinin dağıttığı kitap, broşür ve beyannameler görülmeye başlamıştır. Bir iki saat içinde şehirlerin belli semtleri taranmak-
tı ve kapı altlarından evlere propaganda broşür-
leri atılmaktadır. Türkiye'de hristiyanlaştırma fa-
aliyetlerinin pek küçük bir kısmını göz önüne
seren bu kabil, hainane faaliyetler, milletimizi
haklı olarak heyecanlandırmaktadır. Ancak bu
gibi faaliyetler karşısında, tesirli müdahaleler
mümkün olmadığından en hayati meseleler unu-
tulmağa mahkûm bulunmaktadır.

Uyuşukluk ve unutkanlık yeni ve cü-
retli bir taarruz karşısında, yerini hiddete bi-
rakmakta ve hiddet devri geçince tekrar uyuşuk-
luk, unutkanlık hastalığı bizi, yakalamaktadır.

Bizim, toplum olarak, millî ideallerimizi ve
imanımızı koruma hususundaki hedefsizliğimiz,
plânsızlığımız karşısında düşmanlarımızın kuv-
vet durumu; cidden endişe vericidir. Bilmeliyiz
ki, Türkiye'yi hristiyanlaştırmaya ahid etmiş bulu-
nan teşkilâtlar, yaklaşık olarak 10 asırdan beri
aynı gayeyi takip etmektedir. Anadolu'nun fethin-
den itibaren hristiyan Avrupa, Anadolu'yu tek-
rar hristiyan hâkimiyetine sokmak için elinden
geleni yaptı ve halâ yapmaktadır.

Anadolu, Tevrat ve İncil'e göre, mukaddes
bir beldedir. Hristiyanlaştırma teşkilâtlarının
neşrettiği «Kitab-ı Mukaddes» yani Tevrat ve İn-
cil'in kapağında Anadolu'daki şehirlerin birer fo-
toğrafı bulunmaktadır. Adana, Kütahya, Ankara
İzmit gibi şehirlerimiz eski kutsal hristiyan mer-
kezleri olarak belirtilmektedir. Ayrıca İzmir'de
varlığı iddia edilen (!) Meryem Ana mezarı ise,
İzmir'in hristiyanlar yönünden ne kadar muka-
des olduğunu göstermektedir. İncil'de Saint Paul
ün Kudüs'ten başlayarak Anadolu'da takip etti-
ği yol ve konakladığı yerlerde tesbit edilmekte-
dir. Ne gariptir ki Saint Paul'un Kudüs'ten, Çan-
akkale'ye kadar olan, Hristiyanlığı propaganda
gayesi ile yaptığı yolculuğun güzergâhı turizmi
teşvik bahanesi ile, bugün «Turistik Haç Yolu»
olarak, yeniden inşa edilmektedir.

Avrupa, yedi asırlık İslâm beldesi Endülüsi
(İspanya'yı) aynı gözle görmüştü. Hristiyan Av-
rupa Türkiyemizi aynı gözle görmektedir. Ye-
di asırlık İslâm memleketi haçlı sürüleri tarafın-
dan yıkıldı, yakıldı ve talân edildi. Orta Avrupa
ve Balkanlar bizim ülkemizdi. Dört asır süren
hâkimiyetimiz yine Patrikhane'nin tahrik ettiği
haçlı sürüleri tarafından yıkıldı.

Tarih şahittir ki, hristiyan kiliseleri ve bu
kiliselere bağlı bulunan hristiyanlaştırma teşki-
lâtları; usanmadan, bıkmadan ve yılmadan bir tek
hedef için çalışmaktadırlar. Bu hedef; dünyanın
hristiyanlaşmasıdır. Bu hedefin bizi yakından alâ-
kadar eden manâsı ise, şundan ibarettir. Türki-
ye'nin hristiyanlaştırılması.

İncil tetkik edilince görülür ki, İncil İsa Me-
sih'e inananlardan tek bir vazife ister. İsa Mesih
ten duyduklarını bütün insanlara yaymalarını
bekler. Bu vazife hristiyan kiliselerince yerine
getirilmiş ve bu maksatla teşkilâtlar kurulmuş-
tur. Hâlen bu teşkilâtlar dünyanın her yerinde
faaldır. İncil'i 1000'den fazla dile çevirip, milyon-
larca adet basıp, dağıtmışlardır. Bu teşkilâtlar
yer yüzünde onbinlerce hastahane, okul, dersha-
ne, kütüphane vs. gibi sosyal yardım müesseselerinin
siperinde çalışmaya devam etmektedirler.

Hristiyanlığın yayılma metodu, İncil'in neş-
rinden ibaretti. İncilin neşri Hz. İsa'dan sonra, de-
ğişik safhalar geçirdi. Bugün ilim kesin surette
gösteriyor ki, elde mevcut İncil'ler Hz. İsa'dan
en az bir asır sonra yazılmışlardır. Ve İncil Hz.
İsa'nın telkinleri yanında pekçok şahsi kanaati
içine almakta, ayrıca Hz. İsa'ya izafe edilen söz-
ler arasında tenakuzlar ve yanlışlar bulunmaktadır.
Saint Poul'un Hz. İsa'nın talimatını tama-
men tahrif etmesi, Hristiyan inancını bir siyasi
iktidarın âleti olarak kullanacak kiliseye, zemin
hazırladı. Böylece İncil, ve İncil'e dayalı hristi-
yan anlayışı, kilise hâkimiyetini kurmakta ideolo-
jik bir silah oldu. Tıpkı komünizmin, komünist
partisi hâkimiyetini yerleştirmekte bir âlet ol-
ması gibi.

Kilisenin hâkimiyet aracı haline gelen hris-

tiyan inancı «Teslis» ile ifade edilir. Teslis, Alla-
hın zat ve mâhiyeti olarak hem üç, hem de bir
olmasıdır. Bu şöyle ifade edilebilir. Allah hem
birdir. Hem oğuldur, hem Ruhul Kudüs'tür, hem
de babadır.

Bu inanç, Roma'nın haşin idaresi altında edilen
milletlere vaad ettiği ebedi saadet ideali itibarı-
yla, cazip gelebilirdi. Ancak, beş asır boyunca dev-
rini doldurmuş ve ilk saflığından uzaklaşmış, bir
ruhban saltanatına müncer olmuştu. Bu sebepler
den insanlığın en son dini, eksiksiz ve bütün haş-
metiyle doğan İslâm karşısında sönmeğe mahkûm
du. Ve öyle oldu.

İncil'in, kendini tashih ve hakikatlerini tas-
dik eden, Kur'an'a rekabeti aklen mümkün ola-
mazdı. Ancak hahamlar ve kilise bu yolu, sırf
saltanatları devam etsin diye kabullenmediler.
Hahamlar Tevratı irki ve şahsi saltanatları de-
vam etsin diye; kilise İncili oligarşisi devam et-
sin diye tahrife devam ettiler.

İslâmın ortaya koyduğu gerçekler muhkem meto-
du erişilmezdi Cihat ruhu ile dopdolu mü'minlerin
irşad vaaz yoluyla yaptığı yayma hareketi üç
kıta'yı kısa bir zamanda aydınlattı.

Misyoner faaliyetleri 17. asra kadar devam-
lı bir verimsizlik içinde boğuldu. İncil'in vazı-
i, İncilin inanç esaslarının aşılması ve İslâm inan-
cının kötülenmesi, hiç semere vermedi. Nihayet
misyonerler, metodlarına yeni ilâveler yaptılar.
Bu, Tevratın metodlarını daha büyük bir gayret-
le uygulama idi. Müslümanları teker teker İslâm
dan uzaklaştırıp, hristiyan yapmak mümkün ol-
mayınca, metodlarını değiştirdiler. Önce millî
bünneyi ve İslâm anlayışını bulandırma ve inan-
cımızı zaafa uğratma savaşına hız verdiler.

Osmanlı İmparatorluğunda beliren zaaf âla-
metleri, bu savaşta daha da kesifleşti. Askeri,
siyasi ve ekonomik mahlubiyet ve krizleri büyü-
yen imparatorluğumuzda, «İslâm medeniyetinden
Avrupa medeniyetine geçmek» fikri telkin edil-
di. Din alaya alındı. İslâmiyet ümmî halk kitlele-
rinin dini telâkki edildi.

Hristiyan misyonerleri doğrudan doğruya Hz.
İsa'yı ve İncili telkin etmek yerine; Pascal M.
Çurie vs. yi telkin etmeği daha makul buldular.
17 Asırdan itibaren İslâm âleminde müsbet ilim
parıltısı kalmadığı ve hristiyan dünyasının rö-
nesanstan beri düzinelerle dâhi âlim yetiştigi-
ne göre ilk mukayese de Avrupa medeniyeti galip
gelecekti. Netice de öyle oldu. Aydınların büyük
ekseriyeti Avrupa medeniyetine kayıtsız şartsız
dahil olmanın zaruret olduğunu düşündüler. Bu
kanatın yayılmasında misyoner teşkilâtları ve ma-
son locaları el ele çalıştılar. Bugün beynelmilel
hristiyanlık ve yahudilik Türkü İslâm'dan ayır-
makla meşguldürler.

Fakat bu, millî varlığı içten yıkma faaliyeti
tek başına değildir. İncilin vaazı yolu terk edil-
miş değildir. İncilin yayılması, müstakbel hris-
tiyan Türkiyesi'nin (Allah korusun) öncülerini
ve kilisesini kurmak için atılmış adımlardır. Şim-
di, açık misyoner faaliyeti bir asırdan beri yap-
tığı mel'âneti tekrarlamaktadır. Bulgar, Yunan
Ermeni ve Anadolu Rum kiliselerini teşkilâtla-
ma işi nasıl yapılmışsa, bugün de bu çalışma sü-
rüp gitmektedir. Papaz Syrus Hamlin, Robert
Kolej'in kuruluş gayelerini açıklarken, Kolej'in
müstakil Bulgar Devletine idareci ve Bulgar is-
yan hareketi için komiteyi yetiştirmek olduğunu
itiraf etmişti. Adana'da, Ermeni isyanının Merzi-
fon'da Rum isyanının buralarda daha önce çalış-
mış bulunan misyonerlerin eseri olduğunu, bu
gün biliyoruz.

Müslüman halk üzerinde hristiyanlaştırma fa-
aliyetlerini şimdilik bir tesiri olmayabilir. Fakat
yeni nesillerde İslâm inancından uzaklaşma ol-
duğu nisbette, Türkiye'de hristiyan kolonilerin
teşekkül etme tehlikesi, hayal değildir.

Misyonerlerin giriştiği bu son taarruz, bey-
nelmîlel Yahudiliğin siyasi, ekonomik ve kültü-
rel tazyikinin son haddine çıktığı Türkiyemiz'de
umumi buhranın bir işaretidir. Bu işaretin bizi
uyandırması gerekir. Bu acı gerçekler milletimi-
ze; millî kültürünün millî iahlâkının millî örfü-
nün ve millî ekonomisinin gerçekten korunduğu
bir hayatı kurmak vazifesini yüklüyor.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

Kara Emperyalizm Türkiye'yi Sarmaya Çalışıyor

Sabahleyin evinizden işinize çıkar ken kapınızın aralığında sıkıştırılmış bir kâğıt parçası veya küçük kitap görmeniz her zaman mümkündür. Bu kitaplar üzerinde «İncil» den bir kaç cümle ve bir sürü saadet vaadleri. Veya bir gün adresinize, hiç tahmin etmediğiniz bir zamanda bu broşürlerden postalanmış olduğunu görürsünüz. Adresinizi kimin tesbit ettiğini ve bunun kim tarafından, nereden gönderildiğini bilemezsiniz. Veya, herhangi birgün radyonuzu açtığınızda kısa dalga bil mem kaç metreden yayın yapan ve insanı kurtuluş (!) a çağıran bir ses duyabilirsiniz. Bunlar nâmutena hi şekilde ve fakat netice aynı olmak şartıyla uygulanır. Ertesi günkü gazetelerde okuruz. «Falanca yerde 5 Amerikalı, Hristiyanlık propagandası yaparken yakalandı. 6 İngiliz hristiyanlık propagandası yaparken yakalandı» 10 hippie hristiyanlık ihtiva eden broşürleri dağıtarken yakalandı.» Bu haberlere gazetelerde sık sık rastlamamız ve derinden bir iç geçirmemiz normal hadise haline gelmiştir. Bütün bu yakalanmalar, ya delil kifayetsizliğinden, ya suçu sübüt bulmadığı için ya da bir başka sebepten serbest bırakılma ile neticelenir. Yakalanır, karakola götürülür ve oradan salıverilir. Bu iş senelerce bu şekilde devam etmiştir. Türkiye'de «Kurtuluş ordusu» «selâmet ordusu» «barış gönüllüsü» veya «sulh meleş» olarak icrayı faaliyet eden yeni tip «Haçlı Ordusu» silâhlı harbin başlangıcı olan bir psikolojik harbi en adı yollarla sürdürmektedir. Bu faaliyet, milletin rızası hilâfına da olsa yapılmaktadır.

Geçtiğimiz hafta içinde gazeteler iki haber daha neşrettiler. Bunlardan birisi Türkçe neşriyat yapan bir radyo vericisinin yerinin tesbit edilmesi. Diğer de hristiyanlık propagandası yapan altı Amerikalı'nın yakalanması haberi. Bu haberler bir birini takip eden haberlerdir. Propagandacıların illâ da şu memleketten ve

bu memleketten olması mühim değildir. Gerçek şudur ki «barış gönüllüsü» veya «İsa'nın Havarileri» isimli bir «Ehl-i Salip» hareketi milletimizin harim-i ismetinde faaliyet göstermekte ve milletini sevenleri derinden düşündürmektedir. Türkiye de mevcut bir takım müesseseler hristiyanlık propagandasında üs vâzifesi görmektedir.

Bu yazımızda — eğer mes'ulleri uyarabilirsek millet ideolojik yapısına karşı girişilen bu sabotaj hareketinin, menşei, yürütücülerini, merkezlerini ve gayelerini anlatmak istiyoruz. Senelerden beri «barış», «sulh», «medeniyet» yavelleriyle uytulan «garplılaşaçığım» psikolojisini rehber edinip benliğini inkâr eden garip kafa yapısındaki münevverimiz meselesinin gerçek mahiyetini bilmeksizin, olağan şeyler olarak kabul ettiği hâdiseleri, daha dikkatle takip etsin. İdeolojik boşluğa meslek edinmiş mes'ullerimiz de, bu boşluğun mutlaka doldurulacağını, hakk'la olmasa batılla, «sağ» ile olmasa «sol» ile mutlaka doldurulacağını ve bu faaliyetlerin gerçek gayesini anlayarak davranırlar.

MİSYONER FAALİYETLERİNİN MENŞEİ

Hristiyanlık beynelmilel bir mahiyet arzietmekte ve muhayyel bir ruhban diktatörlüğü için çalışmaktadır.

Papazların hâkimiyet arzuları, İncilin ifadelerinden bazılarını isteklerine uygun tarzda kullanmak zaruretini ortaya koydu. Ve misyoner faaliyetlerinin esasını bu ifadeler teşkil etti. İncil'de bulunan şu sözler bütün milletlere yapılan sistemli propagandaların hareket noktasıdır: «Gidin, yeryüzünde her yaratığa İncil'i va'zedin. Siz bana, Kudüs'te de, bütün Yahudiye'de ve Samaria'da yeryüzünün en son parçasına kadar, şahidler olacaksınız.» Hz. İsa'ya izafe edilen bu söz, misyoner faaliyetinin menşei, özüdür. Bu sözden hareketle, misyoner ocakları harıl harıl faaliyet göstermektedir.

«İlk misyon faaliyetleri (silâhsız propaganda) on sekizinci asırda Moravya Kilisesinin çalışmalarıyla başlar. Eski Bohemya'lılardan gelen bu kilise, Kont Zinzendorf'tan itibaren ateşli bir misyon merkezi olmuştur. Moravyalı'lar, İran'daki mecüsileri ihtida ettirmek fikrine kapıldılar. Zizra İranlılara, İsa'yı tanımak için Beytüllahim'e kadar geldikleri için şarkın akıllı adamları gözüyle bakıyorlardı. 1747 senesinde, bir hekim olan Hocker ile cerrah Rueffer, İran'a gitmek üzere yola çıktılar.» (Türkiye'de Misyoner Faaliyetleri, E. Kırşehirlioğlu. Shf: 23)

Böylece başlayan misyoner faaliyetleri kısa zamanda merhaleler kattı. Bütün hristiyan devletler, bazı politik gayelerle misyoner ocakları açtılar ve onları güçlü imkânlarla beslediler. Bu hareket tarzı bir taraftan adı geçen devletlerin arzularını tahakkuk ettiriyordu. Diğer taraftan ise beynelmilel Hristiyanlık dünya hâkimiyetine doğru ilerlemek için büyük devletlerin imkânlarını kullanıyordu. Dünya, karınca gibi yeryüzüne dağılan gizli bir istilâ ordusu ve öncü kuvvetleri tarafından kuşatılmıştı.

Tabiidir ki, hristiyanlık, yıkılması gerekli en güçlü hedef olarak İslâm ülkelerini görüyordu. Belki putperest, budist, mecûsi veya bir başka din için hristiyanlığın muvaffakiyeti güç olmayacaktı. Fakat İslâm ülkeleri için durum aynı değildi.

Önce bunlar büyük bir medeniyetin, sağlam bir ideolojinin ve köklü bir cemiyet yapısının sahibi idiler. Hristiyanlık gibi senelerden beri yanlışlığı isbat edilmiş bir görüşün benimsenmesi güçtü. Ama yine de boş bırakmadılar. Devamlı ve sistemli bir propagandaya başladılar.

«İlk misyoner mekteplerinin açılması ondokuzuncu asır içinde olmuştur. Türkiye'de ilk misyoner mektebi Miss Mary Reynold tarafından açıldı. Bu kadın diğer Amerikan Board misyonerleri ile 1826 da İzmir'e geldi. «Eğer mümkünse Türk çocuklarına hayat yolunu öğretecektik.» Mektebi son derece muvaffakiyetli olmuştur. Fakat kadın dört yıl sonra İstanbul'a nakledildi.

Türkiye misyoner mekteplerinin anası olan bu kadın, daha bir çok memleketleri dolaştıktan sonra 1895 de doksan üç yaşında öldü. 1904 yılında verilen rakamlara göre Orta-

— Haç ve Ateş. B. Hristiyanlık, Ortaçağda binlerce insanı Engizisyon mahkemelerinde inim inim inletmişlerdir. İlme, eşyanın ve insanın kanuniyetine uymayan Hristiyanlık şimdi de yaldızlı sözlerle insanlığa kendini kabul ettirmeye çalışmaktadır.

Şarkta tahminen altmış bin talebesi olan altı bin kadar misyoner mektebi vardı. İzmir mektebinden sonra Ayıntap, Harput, Arapkir ve Malazgirt'te Amerikan - Ermeni misyon mektepleri açılmıştır.» (Türkiye Misyoner Faaliyetleri, Şif. 32)

«Orta — Şarkta en fazla ehemmiyet verilen merkez İstanbuldur. İstanbul imparatorluk devrinde İslâm âleminin merkezliğini yaptığı gibi, bu gün de en kuvvetli müslüman ülkesi büyük kültür merkezidir. Bu mevzuda Alman Şark Misyonları müdürü Doktor Lepsiyos, İslâm mecmuasında yazdığı bir makalede şunları söylüyor :

«Salıp ve hilâl arasındaki cidal muhit dairesi üzerinde değil, müstemlekelerde değil, Afrika yahud garbi Asya'da değil, İslâmî hareket ve faaliyetin Asya ve Afrikaya intisar ettiği asıl merkezde yapılmalıdır. Bu tüm İslâm milletlerinin sabit nazarı İstanbul üzerindedir. Eğer orada bir şey yapılmazsa, yapılan başka şeyler de az çok heba olur.» (Türkiyede Misyoner faaliyetleri, Şif. 32)

Büyük Devletimizin payitahtı İstanbul'u hedef alan beynelmîl Hristiyanlık zaman zaman silahlı yürüttüğü mücadelesine, böylece daha başka bir veshe kazandırıyor. Misyoner mekteplerinin açıldığı zamanlarda başlatılan bu propaganda harbi, bugün çok daha değişik ve tesirli vasıtalarla yapılmaktadır. Bugün, «barış gönüllüleri» gibi havariler dışında adına kültür müessesesi denen bazı okullar, beynelmîl Hristiyanlığın hedeflerini gerçekleştirmekle mesguldür Robert Kolle, Amerikan kollejlere. Amerikan liseleri «Amerikan Board» şirketine bağlı fesat yuvalarıdır. Ve tamamen hristiyanî gayelerle kurulmuşlardır. Kurucularının arasında yetişmiş misyonerlerin bulunuşu, bugün el'an Amerikalı misyoner ve papazların bizzat görev alması bu müesseselerin gerçek gayesini izah etmeye yeter.

Saint Benoît Lisesi, Saint Joseph Lisesi, Notre Dame de Sion Kız Lisesi gibi Fransız okulları da bundan başka bir gayeye sahip değillerdir. Bunlardan Saint Benoît Lisesi 1803 yılında açılmış olup, katolik papazları tarafından idare edilmektedir. Bugün Galata, Lülecihendek sokağın daki binada faaliyet halindedir. Burada okuyan çocukların büyük kısmı Türktür. Bizim marif müfettişlerimiz acaba buraları teftiş ederler mi? Buralarda ne gibi faaliyet gösterildiğini bilirler mi? Yoksa, protestanlar, çocuklarının katolik yapıldığını şikayet edince mi uyanırlar? Bizi

kendi vatandaşımızda köle etmeye yönelik hareketlere artık bir son verilmesi zaruridir.

Saint Joseph Lisesi 1870 de kurulmuştur. Katolik papazları tarafından idare edilmektedir. Kadıköyde bulunmaktadır. Notre Dame de Sion da Harbiye Cadesinde olup katolik rahibelerin idaresindedir. Buraların da talebelerinin çoğu Türktür. Ve buradan yetişen çocuklar millî kültürün düşman hale getirilmekte, tamamen hristiyanî bir kültürün potasında eritilmektedir. Bu müesseseler, Amerikanın, Fransanın veya İngilterenin beşinci kol faaliyetini yürütmektedir. Direktifler Vatikan'dan veya Patrikhaneden gelmektedir.

Bu kültür müesseseleri yanında hastahaneler, dersaneler, incil satış yerleri, kitapçılar hristiyanlık propagandasına ve teşkilatlanmasına merkezlik etmektedir. Beyoğlunda Kitab-ı Mukaddes şirketi, İstanbul Rızapaşa yokuşunda Bible House = İncil Evi, Divanyolunda, Ayasofya Caminin karşısında «Amerikan Erkek Dershanesi», Lalide «Pakhayat Kitabevi» kristiyanlıkla ilgili broşürlerin dağıtıldığı ve propaganda yapıldığı yerlerden sadece birkaçıdır. Buralarda mes'ullerimizin herhangi bir kontrolü olmaktadır. Bu müesseseler faaliyet gösterirken, acaba beynelmîl Hristiyanlık, asırlık faaliyetlerini bir-iki kişinin hristiyanlaşması için mi yürütmektedir. Bunlara inanmak saadillik olur. Bu propaganda ve güya hristiyanlaştırma faaliyeti için zahiri ve aldatıcı kısımdır. Ne okullar, ne propaganda broşürleri İncil postalamaya hareketleri hristiyanlığın bütün millete yaygın hale gelmesi için kıfayet etmez. Bunu beynelmîl Hristiyanlığın mümessilleri de bilir. Ve yine bunlar bilirler ki bu gibi hareketlerle Hristiyanlık gayesine yüzde yüz ulaşarak olmaz. Tarih boyunca tahrif edilerek aslından uzaklaştırılmış, papazların arzularına uygun hale getirilmiş bir kitap. (İncil); inzal olduğu ilahî şeklini muhafaza eden, insanı ve ihtiyaçlarını, cemiyeti ve yaşama kanunlarını hakıyla ifade eden bir kitap (Kur'an-ı Kerim) karşısında rekabet edemez. Bunu Vatikan da kabul eder. Patrikhane de. O halde esas gaye İncil ile Kur'an'ın rekabeti meselesi değildir. Esas gaye ferdi hristiyanlaşma değildir. O halde esas hedef nedir?

Bu hedefleri iki madde halinde özetleyebiliriz.

1 — Millî kültürü yıkmak suretiyle millî varlığımızı ortadan kaldırmak.

2 — Beynelmîl Hristiyanlığın hakim olacağı bir ruhban diktatörlüğüne zemin hazırlamak. Bu dünyanın hakimleri ve yöneticileri papazlar ordusu olacaktır.

MİLLET VARLIĞINA DARBE

Hristiyanlık kendi hakimiyetine en büyük engel olarak İslâmî ve onun en kuvvetli müntesibi Türk milletini gördüğü için, onu ortadan kaldırmayı ilk hedef olarak düşünmektedir. Silahlı harplerle yıkamadığı milletimizin psikolojik savaşla iradesini gözme felce uğratmak ve böylece yokoluşunu hazırlamak niyetindedir.

Bütün geriliğimizin sebebi İslâma bağlanırken ilerleyebilme için Avrupa kültür ve medeniyetini kabul etmenin zarurî olduğunu savunmaktadır. Üç asırdan beri yapılan bu propaganda tesirini göstermiş ve bugün münevverlerimiz kendi ideolojisini, gerilik sebebi olarak görmeye başlamıştır. Böylece kendisini küçük görmek ve düşmanlarına hayranlık duymak onu gizli bir esarete düşürmüştür. İşte beynelmîl Hristiyanlığın istediği de budur. Avrupa medeniyetini kabul, Hristiyanlığı kabûldür. Zira Avrupa medeniyetinin en mühim temellerinden birisi Hristi-

tan Ahlaktır. Avrupa hukuk, ahlâk ve ictimai hayatında Hristiyanlığın büyük tesirleri vardır. Bunu (R. Kern B P 1413, CH-1000 Lausanne 2 - İsviçre) adresli, hristiyanlık propagandası yapan bir merkezin gönderdiği broşürler de belirtmektedir.

«Avrupa'nın adalet sistemi ve medeniyeti Hz. İsa'nın sözleri üzerine kuruldu.»

Bu sözler inkâr edilmez bir şekildedir; Avrupa medeniyetini bize kurtuluş simidi olarak takdim edenlerin kimin gayesine hizmet ettiğini ve ne kadar büyük bir ihanetin içinde bulunduğunu ortaya koyar.

Garplının düşüncesinin temeli «Türklerin Anadolu'yu gasbettikleri»dir. Bu düşünceyle hareket eden garpli; milletimizi mutlaka imha etme niyetindedir. Hristiyanlık bu imha hareketlerini bir gün için daha barışçı yollardan gerçekleştirmek için uğraşır. Kölelik zincirini bizi okşayarak okşaya takmak istiyor. Asıl gaye Lloyd George'nin şu sözlerinde ortaya konmuştur:

«Bir kavim (Türkler) elinde bulunduruğu toprakları kötü idare ederse (batılı) milletler bu perişan sahalarda MEDENİYETİ ihya etmek hakkına — daha doğrusu ödevine — sahiptirler. Bu aynı ödev (Amerikadaki) ovalar ve ormanlar hakkındaki kırdırılma idialarına karşı, Amerikayı kuranların davranışlarını mesrû kılar.

İstiklâl Savaşımız sırasında 4 büyüklerin 17 haziran 1919 tarihli bir yazıda ifadesini bulan tezleri de aynı hedefi açıklar: «(tarihte) bir tek misal yoktur ki, Türklerin tahakkümü altına girmiş bir memleketin maddî umranı ve kültür seviyesi düşmüş olsun. Ve yine tarihte hiç bir misal) gösterilmez ki, Türk hakimiyetinin kalkması ile maddî umran artmamış, kültür seviyesi de yükselmemiş olsun.» (Yeni İstanbul 29 Temmuz 1967)

Görüldüğü ki gaye açıktır. Hedef milletimizin hayat sahnesinden silinmesidir. Garpli her fırsatta bunu de nemistir. Bugün silahlı mücadele susmuş gibidir. Hristiyanlık, propaganda sahasında bu savaşı sürdürmektedir. Hristiyanlık propagandasını bu manada anlamak lazımdır. Yoksa, ne Vatikan ne de Patrikhane, tek tek bütün Türkiye'nin hristiyanlaşacağına inanacak kadar aptal değildir.

Milletimizin yıkılması hedefi gerçekleştirildikten sonra Hristiyanlığın dünya hakimiyetine doğru yürüşü başlayacaktır. Hristiyanlık bu politik gayeyi hiçbir zaman unutmamıştır. Papazların idare edeceği bir dünya. Vatikan, bu devletin minyatürüdür.

Bu noktada Papa ile Patrik anlaşmıştır. Kudüs buluşması, İstanbul buluşması (1967 Temmuzunda) Ortodoks ve Katolik mezhepleri arasındaki ihtilafları kaldırmaya yaramıştır. Papa dünya hakimiyeti için bazı ihtilafları ört-bas etmiştir. Beynelmîl Yahudilik te Hristiyanlıkla, İslâma karşı ittifakı girmişti. Bundan birkaç sene evvel Papa ile hahambaşının kucaklaşması, öpüşmeleri bu ittifakın zahiri şekli idi. Çünkü Hristiyanlık her zaman yahudiliğin kontrolünde olmuştur. Müsterek düşman olan İslâmî ve milletimizi ortadan kaldırdıktan sonra kendi aralarında meselelerini halledeceklerine inanmaktadır. Bugün milletimiz beynelmîl millet düşmanlarının hain ittifakları karşısındadır.

Yapılan propagandalar bu manasıyla anlaşılırsa gerçek bir değerlendirmeye yapılabilir. Aksi halde alınacak her tedbir satıhta kalmaya mahkûmdur. Milletin varlığını gerçekten düşünen mes'ulleri bu ihanetler karşısında uyanık olmaya ve vazifeye davet ederiz.

— Pak Hayat Kitabevi. Fen Fakültesinin karşısında faaliyet gösteren bu kitabevi bir misyoner yuvasıdır. Çeşitli ihtiyaçları görmek üzere uğrayan herkese parasız olarak zorla bir incil verilir. Ve kendileriyle münasebet kurlmaları istenir.

«Ben Korkunç İmanlı Bir Komünistim»

Beynelmilel Yahudiliğin dünyada olduğu gibi, Türkiye'mizde de komünizmi plânladığı ve komünist militanları himaye ettiği artık bilinen bir gerçek olmuştur.

Bilindiği gibi komünist propaganda 1960 ihtilâlinde sonra büyük nisbette geliştirildi. Bu propaganda dönemi, 1968 lere kadar girdi. Bu tarihten itibaren de silâhlı terör başlatıldı. İşgal ve boykotları silâhlı ihtilâl hareketleri takip etti.

İşte, milliyetçilerin insafsızca öldürüldüğü, profesörlerin döğüldüğü, askerinin ve polislerinin düşman hedef olarak gösterildiği bu silâhlı komünist hareketlerinin zemini 1962'lerden sonra hazırlandı. Palazlanacak çöplük olarak böyle bir devreyi seçen sosyalistlerin ilk telkinleri 1962 lerde yazılı olarak gazete köşelerinde görüldü.

MAHKÛM EDİLEN BİR KOMÜNİST

Kart bir akıl hastası olan Şadi Alkılıç 12-12-1962 yılında Cumhuriyet Gazetesinde «Türkiye'nin Tek Kurtuluş Yolu Sosyalizm» başlıklı yazısıyla komünizmin meddahlığını yaparak sosyalist propagandanın başlangıcını açar. Ancak Ş. Alkılıç, korkulu yürek çarpıntılarına rağmen, adaletin keskin pençesinden kaçıp kurtulmak imkânını bulamaz. 24-6-1968 yılında Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulunca altı yıl hapse, iki yıl da sürgün cezasına çarptırıldı.

ALKILIÇ'IN KOMÜNİST İFADELERİ

Aralık 1962 yılında Cumhuriyette çıkan yazısında Ş. Alkılıç, komünizmin prensiplerini sosyalizm maskesiyle kaleme almıştı. Komünist Manifesto'sunda, Lenin'in kitaplarında ve benzeri komünistlerin yazılarında geçen mevzular, bu sefer de Alkılıç'ın yazılarında şekilleniyordu. Aynı şu ifadeler bulunmaktadır:

«Sosyalist olmak için:

Bütün mal ve mülkün devletleştirilerek ilim yolu ile ortaklaşa kullanılmasına inanmak.

Bütün işlerin ve işletmelerin, tek mil gelirlerin devlet tarafından idare ve pay edilmesini istemek... gerekir» (1)

Bu ifadeleriyle Alkılıç, milli servetimizi Beynelmilel Yahudi sermayesine peşkeş çekmek için komünist devletin bütün mülkiyet üzerinde hakiyetini ve hiç olmasa bunun tahakkukunun is tenmesinin gerektiğini söylemektedir. Ve bunu sosyalist olmanın şartı olarak telkin etmektedir.

Komünizmin sadece mülkiyet meselesindeki tatbikatını telkin etmekle kalmayan Alkılıç, aynı zamanda Marx'ın din aleyhtarlığına da katılmak ta ve şu deli zıvalarını sayıklamaktadır:

«Tarih boyunca Türkiye'de din her zaman yobazlık olmuş, milletin ilim yolu ile ilerlemesi ni engellemiştir. Zararı faydasından çoktur.»

İşinin, köylünün, münevverin, subayın ve bütün millet evlâtlarının ulvi hislerle bağladığı mübarek dinimiz hakkında bu derzce adice konuşmak, o insanın bu millettten olmadığını isbat lar. Zaten Marx'ın Lenin'in sulanmış beyinlerinden sızan salyalara Alkılıç gibi bir akıl hastasından başka kâlim râğbet edebilir?

«Din halkın afyonudur» diyen bir yahudinin bu kusmuğunu ağzında geveleyen, böylece Türkün haşmetli tarihine söğen ve şişirilerek gövdesi üzerinde sağlık defleri çalınan bu adam tarihle ve millete zerre kadar alâkası olmayan bir haimdir.

Aslında böyle bir haine verilen altı senelik mahkûmiyeti; ihanetin yanında denizde bir damla misali kalmaktadır. Ancak çok sınırlı olmasına rağmen 141-142'nin bu kadarcık işleyici sosyalist maskeli komünistleri paniğe uğrattı. Büyük bir kalkan olarak kullanacakları 27 Mayıs Anayasa'sı daha birinci senesinde sosyalizmi mahkûm ediyordu. O halde bu kalkanın imâl edilmesindeki mânâ neydi? Hatırlardadır ki, sayın Cevdet Sunay, «Anayasa, sosyalizme kapalıdır» dediği zaman sosyalist maskeli komünistler hemen yayılma ateşine geçmişlerdi. Sosyalizmin Anayasa tarafından mahkûm edilmesi işte bu tartış-

malarda komünistlere büyük darbe olacaktı. Bunun için mahkûm edilen Alkılıç'ın adlı hataya kurban gittiğini efkâr-ı umumiyeye duyurmak gerekiyordu.

MASON - KOMÜNSİT İŞBİRLİĞİ

İşte bu endişelerle Şadi'nin davası durmadan sabote edilmek istendi. Muvaffak olunamayınca Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulu'nun tasdik etmiş olduğu mahkûmiyet kararı efkâr-ı umumiye adlı skandal olarak takdim edilmek istendi. Bu işte mason locaları ile komünist hücreleri müşterek bir faaliyet içine girdiler. Çünkü her ikisi de dünya yahudiliğinin (Sionizmin) kontrolü altında idiler. Yerli ve yabancı hücrelerin dizginlerini ellerinde tutan yahudi şefleri böylece komünistlerin kırılan gayretlerini tamir cihetine gittiler. Bunun için de Şadi'nin bir fikir suçlusu olması dolayısıyla hapisten çıkması gerektiği yolunda bir kampanya açtılar. Şunu hemen ifade edelim ki, yurt içinde ve dışında bu kampanyayı yürütenler bu millettan olmayan ajanlardır. Zira Şadi'nin Türk mahkemeleri tarafından mahkûm edilmesinden dolayı milletimi ze en büyük hakareti yapmışlardır. Komünist Şadi, 1962 deki tevkifini anlatırken bu hakaretini şöyle kaleme alıyordu. «Anadolu'nun en uzak yerlerinden bile ihbar mektupları gelmiş, şikâyet ve ihbar... Kendi milletimin içinden bu derece sersem ve bu kadar namussuz insanlar çıktığı için utandım.» (2)

Şadi'nin bu hakareti İngiltere'de kardeş Derneğinin tezgâhlarında şöyle örülmüştü. «Türk adalet tarihinin korkunç haksızlığını Londra Büyükelçiliğimiz önünde protesto edeceğim. İngiliz Yunanlı... Türk olmayan yedi kat el benimle beraber beyanname dağıtmaya gönüllü. Tek Türk safımıza katılmıyor. Buradaki Türkler bana şunu dediler: Alkılıç ta kim be.. Komünist çürüsün hapiste. Bunlara sesleniyorum: Sizin Türk lüğünüz nerede kaldı? Kafamız kızdı mı, horozlandık mı, palıkarya dediklerimiz kadar olamıyoruz.» (3)

Anadolu'daki insan namussuz ve serseri (!) Sebebi, komünizme ve Şadi'nin sosyalizmine itibar etmemesi. İngiltere'deki Türk ise Türk değil ve palıkarya piçinden daha aşağı. Sebebi yine sosyalizme karşı olmak.

Şunu belirtelim ki, bu sözler ancak koyu bir millet düşmanının ya da kızıl bir komünist ajanının ağzından çıkan sözler olabilir. Nitekim kendi itiraflarıyla tek Türkün dahi iştirak etmediği protesto hareketlerini gerçekten bu milletin düşmanları yürütmüşlerdir.

KAMPANYAYA KİMLER KATILDI?

Nâzım Hikmeti aynı yollarla hapisten kurtarmak için af kampanyası açan beynelmilel mahiyetli mason teşkilâtları bu kampanyada yahudi dönmesi A. Emin Yalman'ı vazifelendirmişti.

Şadi'nin kurtarılması meselesinde ise yurt dışındaki yıkıcı faaliyetleriyle tanınan ve Türk tebaasından çıkarak bir İngiliz yahudisiyle evlenen Selma Eşort isimli bir komünisti âlet olarak seçtiler.

Yahudiliğin direktifleriyle harekete geçen Selma Eşort bakın kimlerle temasa geçiyor.

1 — Ficher: Canterbury Başpiskoposu. Üst dereceli bir masondur. Türkler karşısında Papalık ile Patrikhaneyi birleştirmiştir. Aynı zamanda Annesyt International isimli mason teşkilâtının faal üyesidir.

2 — Yahudi Menuhin: Gittiği yerde Türkiye aleyhine konser veren kemancı. Türkiye'ye gelmesi hadiselerine sebep olacağı için memleketimize sokulmadı. Amnesty mason teşkilâtının üyesiydi.

3 — Kest Kyle: The Gardiyan gazetesindeki meşhur Türk düşmanı yazar. Kıbrıs Türk Cemaa ti Londra Bürosu Müdürü A. Necati Sağer bir basın toplantısında bu adamı Ankara'yı ihtar eden bir Türk düşmanı olduğunu söylemiştir.

4 — The Guardian Gazetesi. Türkiye aleyhindeki yazılarıyla tanınmıştır. İngiltere'deki Türklerin gazetesi olan VATAN bunun hakkında

şöyle diyor. «The Guardian Batı uygarlığını biraz olsun temsil ediyorsa bu uygarlığın yüzüne tükürmek gerekir.» (4)

Bütün millet evlâtlarına ve sosyalist propagandanın tesiri altında kalan samimi vatanseverlere hatırlatalım ki Bugün Ş. Alkılıç'ın hapisten çıkarılmasını körükleyen hainler Türkiye'nin yıkımını hazırlayan gayri-millî unsurlardır. Büyük yalanlarla efkâr-ı umumiye yayılmak ve ihanetlerini gizlemek bunların devamlı baş vurdukları metod olmuştur.

TARİHTEN İBRET ALINMALI.

Yazımızın burasında tarihe malolmuş bir hadiseyi hatırlatmakta fayda vardır:

Fransa'nın gizli sırlarını Almanlara veren Dreyfûs isimli bir yahudi subay Fransız askeri mahkemesince idama mahkûm edilmişti. Ancak, gerek masonluğun emrindeki basın, gerekse politikacılar İngiliz ve Fransız efkâr-ı umumiyesini büyük yalanlarla yanıltmışlardı. Böylece Dreyfûs'un suçsuzluğunu kabul ettirmişlerdi. Bunun aşağıdaki satırlarda nasıl bir yahudi oyunu olduğunu görmekteyiz.

«İngiliz efkâr-ı umumiyesi, gazetelerden aldığı haberlere bakarak hiç te kendisine ait olmayan bu nazik meselede lüzumsuz bir şiddetle yahudi zabiti lehinde hüküm vermişti. Münevverler ile üniversiteler gözü kapalı yürüdüler. Karnaz bir matbuatın en mühim delilleri kolaylıkla ortadan kaldırması,, yahudi ve mason propagandası ile halkın safdillliği hakkında onur gözlerini açtı.» (5)

«İsrail, daima İngiliz milletinin şahsında daimi bir müttefik değil, fakat ateşli bir müdafi bulunmaktadır. Bu hakikati Dreyfûs meselesinden başka hiç bir şey bu derece sarahatle isbat etmemiştir. İngilizlerin itikatınca Dreyfûs yahudi olduğu için, işkencelere uğratılmıştır.» (6)

İngiliz yahudiliğinin ve buna bağlı İngiliz basınının büyük yaygaralarla Dreyfûs'u Fransız askeri mahkemesine rağmen nasıl müdafaa ettikleri açık seçik ortadadır. Aşağıdaki satırlar ise Fransız politikacılarının mason localarından idare edildiğini ifade etmektedir. «Her cephe de emellerine muvaffak olan politikacılar bundan istifadeyle Dreyfûs'u mahkûm ettiren Fransız ordusunun istihbarat şubesini mahvettiler.» (7)

Aynı zamanda Alkılıç meselesinin Fransada ki örneği olarak anlatılmaya çalışılan Dreyfûs meselesinin içyüzü işte budur. Millî bir anlayış ve askeri bir kararın mahkûm ettiği mutlak suçlu bir yahudi beynelmilel yahudiliğin gayretleriyle idamdan kurtuluyor ve Fransız ordusundaki eski yerine yeniden yerleşiyor.

İşte Yahudi Nâzımı, Dönme Yalmanı ve Komünist Alkılıç'ı aynı gayretlerle affettirmeye çalışan dünya yahudiliği Türkiye'nin istikbalini bu ajanların ihanetlerine teslim etmektedir.

KORKUNÇ İMANLI BİR KOMÜNİST

Bu ihanetler halkasına Alkılıç'ın son ifadeleri de eklenecek olursa Türkiye'de göz kapalı hareket eden insanların uyanacaklarını ümit etmekteyiz.

Büyük bir gaffet eseri olarak 2-3-1970 tarihinde hapisten çıkarılan Alkılıç o gün Selma Eşort'a minnettar olduğunu bildirmiş, iki ay sonra Mayıs ayında uzunca bir mektupla Türkiye'de ki hadiseleri kritik etmiştir. «Ben Marxst - Leninist ben korkunç bir imanlı komünistim» diyen Alkılıç Selma Eşort'a en geç 15 Haziranda İstanbul'da olması gerektiğini bildirerek «Bizim sosyalistler bu cinayetler karşısında eşsek gibi susuyorlar. Ben elimden geldiği kadar gazetede bu konuyu işliyorum.» diye çok ilgi çekici bir itirafta bulunmuştur.» (8)

Acaba Alkılıç neden 20 Haziranda değil de 16 Haziran komünist kıyamının arifesinde İstanbul'da olması gerektiğini söylüyor. Yoksa Selma'ya başlayacak 16 Haziran isyanının haber vererek artık eşsek gibi susmayacaklarını kanlı cinayetler işleyeceklerini haber vermek istiyor. Gazetede işlediği konu hücrede yaptığı faaliyet herhalde eşseklikten kurtulup silâha sarılmak zamanının geldiği olsa gerek.

Karar zamanıdır. Geçmişteki hatalar tekrarlanmalıdır. Dreyfûs meselesinde Nâzım Hikmet davasında efkâr-ı umumiye köleleştirilen mason localarının talimatı gayri-millî basının tuzaklarına düşmemelidir. Sırf bu milletin değerlerine bağlı olduğu için aylardır hapishanelerde tutulan mücadeleci karşı bir yahudi suçunun arızı sebeplerden serbest bırakılması bütün vatanseverleri düşündürmelidir..

(Devamı 14.de)

Bu adamı iyi tanıyınız

Bu isme çok dikkat ediniz! Bir daha, bir da ha okuyunuz ve aklınızda iyi tutmaya gayret ediniz. Şöhreti halen bir çok memaliki kaplamış vaziyettedir. Bu zat-ı âdinin adı ABD'den Türkiye'ye ve daha da ötesine kadar uzanmış hattâ sık sık anılmaya başlamıştır. Kimdir bu şahs-ı kerih?

Kıscacası bir iktisadî, cinsî, siyasî, fikrî sapık.. Babasının adına Emile derler. Bir müddet evvel Kabr-i azabı boylamıştır. Fransa'da «Les Echos» diye bayağı bir cemiyetçi gazete çıkarmıştır. Aşağılık fikirlerini bu veya daha başka şekillerde yaymaya çalışmıştır. Yahudi oğlu yahudidir. Cihanşümül Yahudi ittifakı (L'Alliance Israélite Universelle)'de başkan muaviniği yapmıştır. İşte bu adamdan Jean-Jacques. Brigitte (Bayan Emeric Grosz), Bernadette (Bayan Henri Gradis), Christiane (Bayan Jean Ferniot-ki daha evvelki ismi J. F. Coblentz'dir.) ve Jean Louis gibi insanlığın baş belâları türemiştir.

Aileee gayet zengin olan bu adamların ellerinde Fransız basınında peh mühim rol oynayan gazete ve mecmualar vardır. Halen Fransa'nın en büyük en çok satan (650.000'i aşkın), en müterakki baskı tekniğiyle çıkan sivasî - ictimai haftalık gazetesi olan «L'EXPRESS» bunların malıdır ki, Türkiye'de dahil olmak üzere bir çok ülkelerde satılmaktadır ve Yahudi fikriyatının örnek mümessilidir. Üç sene evvel «L'Expansion» denilen bir aylık iktisadî mecmua çıkarmışlardır ki, kısa zamanda Avrupada ikinci derece satış iktisadî gazetesi oluvermiştir. Ayrıca «Le Manegement» diye de yalnız iş adamları için olmak üzere yine iktisadî bir gazete nesretmektedirler. Bizzat kendi itiraflarınca istedikleri adamı yaptıkları propaganda ile seçimlerde kazandırmaya muktedirlerdir ki, bunun bir çok örneğini de defalarca vermişlerdir (Yahudi Mendes - France'in seçtirilmesi, De Gaulle'ün uzaklaştırılması, J. - J. S. S. - S'in son Nancy Milletvekilliği seçimini kazanması, v.s.)

S. J.S. - S. namı zat yalnız Avrupa'da sürümü bir milyonu geçen «Le Defi Americain» adlı bir eser yazmıştır. Lisanımıza da «Amerika Meydan Okuyor» ismiyle, memleketimizde Yahudi fikriyatının mümessilliğini yapanlar tarafından tercüme edilip yayımlanan bu kitap insanı makineperest bir «iktisadî hayvan» hâline getirecek tarik-i dalâleti savunmaktadır. Kitabın müteharrrik fikri ise «Müsterek Pazar» dır Bu adamın bu fikri savunması boş bir temele dayanmamaktadır. Asıl gaye «Müsterek Pazar»ın nihai hedefi olan «Avrupa Birlesik Devletleri» nin tahakkuk ettirilmesi, böylece Avrupalıların milliyetçi hislerinin tamamen izalesi ile Yahudi alevhtarlığını artık bir daha dirilmeyecek şekilde gömerek Avrupa'yı Yahudiler için yasanabilir bir cennet hâline getirmek, ve «Dünya Yahudi Devleti» nin tahakkukunda pek mühim yeni bir merhaleyi daha kat'etmektedir. Maalesef şer kuvvet bu mücadelesinde de muvaffakiyetin eşiğindedir. Ayrıca avnı mükemmel kâfir Fransa'da cereyan edip mânâsı «Maddeci garb medeniyetinin inhitatında büyük catırdı» olan «Mayıs Olavları» sırasında «L'Express» i değişik bir şekilde «Mayıs İhtilâli» başlığı ile neşretmiş ve içinde olavların değerlendirilmesini «tabii ki sol acıdan» yapan makaleler çıkmıştır. Kendi makalesi daha sonra birkaç ilâveyle «Le Reveil de France, «Fransanın Uyanışı» adıyla kitap hâlinde nesredilmiştir ki bu kitap da deversizliğine rağmen derhal Yahudi usaklarınca dilimize aktarılmıştır. Bu adamın kitaplarının başarısı aslında muhteviyatlarının iyi evsafından değil fakat Yahudi fikriyatının kandırıcı bir üslûbunda takdimi ve dindaslarının da tasvibi ile ellerindeki muazzam imkânlarla reklâmını yapmaları neticesinde olmuştur ki, iste ancak bu şekilde rekor derecede satışa ulaşmışlar, Avrupa ve hattâ

dolayısıyla dünya siyasî olaylarına te'sir edecek ağırlığa varmışlardır. Önümüzdeki günlerde Amerikan Millet Meclisinde konuşacaktır.»

Yine aynı zat bir müddet önce Fransız cezirce fırkası «Le Parti Redical» na umumî kâtip olarak alınmış, bu da yine aynı Yahudi hilebazlığı Fransız basınında büyük gürültülere sebep olmuştur. Nihayet geçenlerde baş döndürücü bir hızla aşamayı takiben Nancy mebusluğuna vasil olmuştur. Böylece Fransız Millet Meclisi yeni bir Yahudi Milletvekili daha kazanmış oluyor. Sahib olduğu neşriyat vasıtaları ile zaman zaman bilâvası ve umumî tavrıyla da daimi İslâm düşmanlığı yapan bu adamı iyi dikkat ediniz! Yakında hemfikirlerinin akıl almaz dalavereleriyle bir bakanlık, başbakanlık alırsa fırkasıyla külliye iktidara gelirse, bu, kimseyi şaşırtmasın ki, o zaman bu bizi daha doğrudan doğruya alâkadar edecektir. Bütün düşünen kâfaları uyarıyoruz. Nihai zaferi ancak bütün düşmanlarımızı ve yöntemlerini bilerek kazanacağız!..

— Bu adamı iyi tanıyınız. Bu adam Fransa'nın hızlı bir komünistidir ve aynı zamanda Yahudi asıllıdır. Resimde görülen Hızlı Komünist Jean - Jacques Servan - Schreiber'in de yahudi olması hangi tesadüfle izah edilecek.

İNEĞE TAPAN HİNDULARIN BİTMEZ ZULMÜ

Hinduizm, son zamanlarda, Hindistan'da politik sahada tesirli olmaya başlamıştır. Hinduizm, bir Hindu devlet kurma için Hinduları tahrik etmektedir. Bu tahrik içinde de bölgecilikten faydalanmaktadır. İngilizlerle münasebette bulunan Hindu liderleri, Hinduları tahrik etmek suretiyle böyle bir fikrin gerçekleşmesi için çalışmaktadırlar. Hareket Parlâmentoya da sığmamış ve Hindistan Parlâmentosunda önemli sayılabilecek sandalye sayısını elde etmişlerdir. Gerçi bu sayı azdır ama, tahrikler neticesinde gelişme imkânı mevcut bulunan bir hareket olduğu için bu sayı bile önemli sayılabilir. Bugün 522 kişilik Hindistan Parlâmentosunda Hindu Jan Sang 31 sandalyeye sahiptir. Fakat bu rakamı sadece sandalye sayısı ile değerlendirmek yanlış olur. Çünkü Bombay ve Bombay'a yakın bölgelerde Jan Song'a bağlı bir Hindu kitlesi mevcuttur.

Bunlar son derece müteassıp olup, tahriklerle doldurulmuş ve patlamaya hazır hale gelmiştir.

Ayrıca Hindular arasında liderlik mevkinde olan bir insan da Shiv Sena'dır. Shvi Sena mutaassıp bir Hindu ve müfrit İslâm düşmanıdır. Teşkiât halinde çalışmaktadır. Teşkilâta İngilizler yardım etmektedir. Kuvvetli bir sabotaj ekibi vardır. Bunlar, İngilizler tarafından silâhlendirilmekte ve gerektiği zaman kullanılmaktadırlar. Yer yer grevler tertip etmektedir. Shiv Sena Bombayda tertip ettiği bir grevle çevrede hayati felce uğratmıştır. Böylece, Bombay bölgesinde tesirli bir güce sahip olduğunu isbat etmek istemiştir.

Bugünkü Başbakan Nehru'nun ismi Gandhi ise, bu fanatik Hindu hareketine açıkça taraftar gözükmemekle beraber, bunların tecavüzlerini önleyici bir tedbir almamakta ve müslümanlara yapılan saldırıda, Hinduların tarafını tutmaktadır. Mamafih bugün için taraftar insan pozundadır. Şurasını hemen belirtelim ki, bayan Gandhi üzerinde İngiliz politikasının önemli miktarda tesiri olduğu unutulmamalıdır.

Geçtiğimiz günlerde, İngilizlerin tahrikleri ve Jan Sang ile Shiv Sena'nın ön ayak olmasıyla müslümanlara, 450 milyon Hindu yer yer tecavüz etmiş ve pek çok Müslüman şehid edilmiştir. 60 milyon Müslümanla 450 milyon Hindunun karşılaşması elbette Müslümanların imha etme plânının eseridir.

Müslümanlar, tahrik edilmiş Hindulara karşı meşru müdafaa durumundadırlar. Hinduların devamlı tecavüzü, Müslümanları isyana teşvik etmekte ve neticede de «isyancılar» diye en ileri gelen Müslümanları, lider durumunda olan âlimleri mahkemeye vermekte, sonra da imha etmektedirler.

Geçen sene, Hindistanda korkunç bir katliama girişilmişti. Bu katliam Hindistan'ın bağımsızlığını kazandığı 1947 yılından beri yapılan katliamların en büyüğüdür. Katliamda binlerce Müslüman idam edilmiş, boğdurulmuş veya çeşitli işkencelere maruz bırakılmışlardır.

Bu sene yapılan çarpışmada ölenlerin sayısı ise 200 kişiden fazladır. Bu her sene böyle devam etmektedir. Bugün medenî geçinen Amerika, İngiltere, Fransa veya bir başka devlet te buna sadece seyirci kalmaktadır. Hatta bu katliamları hızlandırmaktadırlar. İki grubu birbirine vurup vuruşturup kendi emperyalist gayelerini tahakkuk ettirmektedirler. Bu, hür (1) dünya milletlerinin mazlum milletlere uyguladığı iğrenç bir jenosid hareketidir. Ve bütün dünyada, İslâm milletlerine karşı, zalim devletlerin takip ettiği politika bundan başka değildir. Doğu ve Batı Türkistan'da, Kıbrıs'ta Batı Trakya'da, Azerbaycanda, Afrika ülkelerinde uygulanan metod hep Müslümanların imhası hedefine yönelmiştir. Uyanan İslâm milletlerini, hâkimiyeti altında tutamayacağı anlayan zalim devletler, onları imha etme yolunu tutmaktadırlar. Ama insanlığı, artık buhranın sebebinin anlamakta ve Hak ideolojiiye koşmaktadır. Bu, sol ideolojilerin hâkimiyetinin yıkılacağına işaretidir.

— İneğe tapan Hinduların hergün müslümanlara zulüm ettiği Keşmir'den bir görünüş. Piring tarlasında çalışan işçiler görüyor.

Ortak Pazar

ORTAK PAZARIN TARİHİ TEMELLERİ

Türkiye, Ortak Pazar'a 12 Eylül 1963 tarihinde yapılan Ankara antlaşmasıyla katılmış ve bu anlaşmada 1 Aralık 1964'de yürürlüğe girmiş tir.

Ortak Pazar anlaşmasının imzalandığı gün, «Ortak Pazar beşeriyet tarihi boyunca insan zekasının vücuda getirdiği en cesur eserdir, hakikaten bugün Türkiye'yi Avrupa'ya ebediyen bağlayacak olan bu anlaşmayı imzalamış bulunuyoruz» diyen Lozan kahramanı (!) İsmet Paşa ve avanesi Türkiye'yi bir daha kurtulmamak üzere bu esaret tuzakının içine soktular. Böylece bir zaferin mirası olan Lozan'da Avrupalılara verilen iktisadi tavizler tamamlanmış oldu. Aynen mason Mustafa Reşit Paşa'nın Tanzimat fermamıyla azınlıklara, gazi ve şehit evlâtlarından daha da geniş siyasi imkânlar, ticarî imtiyazlar vererek Rum palikaryasını ticaretimize hakim kılması gibi, Avrupa sermayesi ve Yahudi maliyesine Türkiye'nin kapıları ardına kadar açılmış oldu.

Devrimizin Norodukyan Efendisi olarak isimlendirilen anlaşmalar kralı Çağlayangil geçtiğimiz ay, «Türkiye'nin gerek iktisadi bakımdan gelişmesi, gerek Avrupa'nın yakın gelecekte kurulacak Avrupa Birliği için de yerini alabilmesi için, toplulukla elan ilişkilerimizin kuvvetlendirilmesi menfaatimiz icabıdır» diyerek Brüksel'e hareket etti. Brüksel'in Robert Schuman meydanında Beynelmillel Yahudi maliyesinin ve Vatikan sermayesinin karargâhında Avrupalı dostlarıyla (!) yapılan görüşmelerden sonra Türkiye Ortak Pazar'a giden yolda bir adım daha atmış oldu. Hazırlık dönemi bitti, şimdi geçiş dönemi yani tedricen anlaşma şartlarının uygulanacağı bir devreye girdi.

ORTAK PAZAR NEDİR?

Memleketimiz ve milletler için Ortak Pazar nedir? Bu incelememizde bu soruyu cevaplandıracağız. Ortaya en açık vakıalar, deliller, izahlar getireceğiz.

Ancak şu kadarını söyleyelim ki; Ortak Pazar son asırların eşine rastlamadığı, iktisadi harbin en mahir şekilde hazırlanmış bir örneğidir. Ortak Pazar, seneler boyu Hristiyan devletlerin, Avrupa sermayesinin ve Yahudi maliyesinin kuvvet kullanarak elde edemediği bir merhalelerdir. Ortak Pazar geri kalmış memleketlerin ve Müslüman milletlerin Avrupa ekonomik topluluğu için de (asimile edilmesi, eritilmesi) Millî ekonomilerini tedricen yıkarak dünya Yahudiliğinin ve Vatikan maliyesinin kontrolünde bir dünya ekonomisinin kurulması plâdır. Ortak Pazar, Müslüman milletlere ve ezilen bütün milletlere karşı açılan yeni bir haçlı - sionist seferidir.

Ortak Pazar'ın Türkiye'yi igilendiren yönünü ve milletimize getireceği hiçbir şey olmadığı halde, doğuracağı büyük tehlikeleri incelemekten evvel, tarihin akışı içinde ekonomik yıkılışımızı gözden geçireceğiz. Düşman dün ne ise, bugün de odur. Sadece milletimize karşı yürüttüğü mücadelenin şekli değişmiştir. O kadar. Dünkü kapitülasyonlar, islahat, meşrutiyet adı altında hazırlanan ihanetler ve bugünkü Ortak Pazar. Arada hiç bir mahiyet farkı yoktur.

Dünkü Tanzimat hareketi ve onun mirasları İngiliz politikacısı ve mason üstadı azamı Pol verston'un çömezi İngiliz ajanı Mustafa Reşit Paşalar, Meşrutiyet hareketinin önderi dönme Mithat paşalar, İmparatorluğun sonunu hazırlayan hariciyeciler Ermeni Norodukyanlar, maliyeciler dönme Cavitler, Emeruel Karasu ve Metr Saccesine, şuursuzca ve her yönüyle garphlaşma Dün Tanzimat yıllarında kendini inkâr eder lidi Enver paşalar bugün de var. lemlerin uydusu Cemal paşalar, Wilhelm mukaltak Pazar oyunu içindedirler.

Velhasıl dün olduğu gibi milletimizin üzerinde hür ve müstakil son kalemiz Anadolu'muz da yeni oyunlar oynanıyor. Eskilerin bilinmesi, yenilerin anlaşılmasını kolaylaştıracağı için biraz eskilerden başlayacağız.

İKTİSADİ YIKILIŞIN SEBEPLERİ

Anadolu cihangir bir milletin ikinci Anayurdudur. Şehitler, gaziler, evliyalara ocağıdır. Cihani

hanı titreten Osmanlıların temel taşıdır. Ölümsüz bir davanın kahraman evlâtlarının otağıdır, fedakâr milletimizin anavatanıdır.

Orada doğan büyüyen millet evlâtları hayatlarının en verimli, en uzun yıllarını köylerinden, kentlerinden, kasabalarından, ana-baba ocaklarından uzaklarda geçirmişlerdir. Üç kıta üzerinde Bağdat'tan Viyana'ya, Kırım'dan Afrika çölleri-ne kadar «din-ü-devlet, mülk-ü-millet» diye slogan haline gelen dinin, devletin, mülkün ve milletin müdafaası ve yükseltilmesi için at koşurmuşlardı. Parçalanmak istenen vatan topraklarının oluk oluk kan dökerek parçalanmaz olduğu nu göstermişlerdi.

Çilekeş millet evlâdı kâh Balkanlar'da Sırp isyanını bastırmış, kâh Mora'daki katliamı önlemiş, kâh Moskof'un kudurgan niyetlerini boğazına tıkamış, kâh Galiya'da destanlar yazdırmış, kâh Yemen çölllerinde «Bura Yemendir, gülü çı-mendir; giden gelmiyor acep nedendir» nağmeleriyle kendini ulvî bir davanın hizmetkârı bilmiş, ömrünü at üstünde, tüfek elinde sınır boylarında geçirmiş, kâh Çanakkale'de 500 bin Mehmetçiğini şehit vererek kahpe İngilizin soluğunu kesmiş, kahramanlığın ve fedakârlığın en üstün örneklerini göstermişti.

Fakat içeriden ve dışarıdan hainlerin ihanetleri onu kemirmiş ve cihanı titreten kumandan milletin evlâtları 1683 Viyana bozgunundan sonra parça parça vatan topraklarını kaybetmeye başlamıştı. Kendini yükselten, zaferinin temeli olan üstün idealleri, yüksek imanı ve zengin kül türü yıkılmaya yüz tutmuştu. Bütün bunlara paralel olarak milletin maddî hayatının esas olan servet ve zenginliği de yabancıların ve azınlıkların eline geçmiş, ticaret hayatı, imalât sahası Yahudi, Rum, Ermeni patronların veya kapitülasyonların himayesindeki ecnebi şirketlerin kontrolüne girmişti.

Türkiye'de ekonomik yıkım Tanzimatla başlamıştı. Kuvvetli bir halde bulunan tarım endüstrisi, hayvancılık ve el sanatlarına ve büyük atölyelere dayanan endüstri Tanzimatın kozmopolit, gayri millî, kimi zaman İngiliz, kimi zaman Fransız, kimi zaman da Rum'un menfaatlerini hakim kılan siyasetinin neticesi olarak yıkılmaya yüz tutmuştu. Müslüman ve Türk sermayedar, sanatkâr makinalaşmış Avrupa endüstrisi ve komprador Yahudi, Rum, Ermeni zümresinin ve ecnebi şirketlerin karşısında erimeye başlamıştı.

Yahudiler ve Hristiyanlar ticaret hayatını en alçakça yollardan ele geçirmişlerdi. Papalık, patrikhane ve Hristiyan devletler millî zenginliklerimizi yağma etmeye başladılar. O zamanı anlatan, yabancı tarih kitaplarında bu hususta

geniş malumata rastlanır:

«Gümrükler hemen hemen Yahudilerin elinde idi. İltizam mukata onlara verilmişti 1583 de sadır olan hüküm mucibince her gümrük iltizam müddeti için Yahudi mültezimlerin isimlerini ha vi bir beraat verilirdi» Joseph Nehuma Selânik Yahudileri tarihi.

«Selânik'teki altın madenleri ellerine geçmiş ti. Bursa ve Litunya'nın bütün ticareti ellerinde idi.» Baron De Tot.

«İstisnasız olarak politika ve idarede, hukukta ve maliyede, ekonomide ve münakalâta, ya frenklerin yahut açıkgoz Löventenlerin, Yahudilerin, Rumların ve Ermenilerin eline geçti.» Ankara N.U. Bisehaff. Eski Avusturya sefiri. 1936.

TARİHİMİZDEKİ ORTAK PAZARLAR

Ticaret ve sanayi hayatımız böylece büyük nisbette azınlıkların kontrolüne girmişti. Bunun yanıbaşında KAPİTÜLASYONLAR, millî bir sanayinin kurulmasına ve ticaretin millileşmesine fırsat vermemiş ve Avrupalıların rakipsiz bir şekilde millî servet ve zenginliklerimizi soymalarına imkân bahşetmişti.

Avrupalılar tarafından Müslüman Türk'ün cömertliğinin bir ifadesi olan kapitülasyonlar istis mar edilmiş ve görülmedik bir soygun mekanizması kurulmuştur.

«Vergiden muaf olması, yabancı tüccarı yerli tüccarın rekabetinden tamamen korumuştur. Adli imtiyazlar ise, yalnız yabancı Osmanlı adliyesinin müdahalesinden korumakla kalmamış, herhangi bir yabancı ile davası olan Osmanlı'yı yabancı hakimlin önüne sevk etmişti.

Kapitülasyonların gittikçe daha geniş tefsiri işinde ise, Avrupa diplomasisi eşsiz bir hünerbazlık göstermişti.

Bu el sürülmez haklar namına, her biri İmparatorluğun inkırazını ayrı ve kendilerine uygun gelen tarihlerde temine çalışan bu mirasçıların her tarafta memurları bulunuyordu: Si vil komiserler, hâkimler, posta müdürleri v.s.

Ve zarre kadar müdafa tertibatı almayan memleket, olduğu gibi yabancı sermayenin sömürgeciliğine teslim edilmişti. O kadar ki, bu sermaye, memleketin inkışafı bakımından olan ihtiyaçları ile kendi kâr hesaplarını, görünürde olsun ayarlamaktan, kendini müstağni saymıştı ve sermaye, Osmanlı imparatorluğunun ilğini bir kara vampir gibi, belkemiğinden emmişti.

Bankasından demiryoluna, ormanından madenine ve gaz şirketlerinden şehir suyu idaresine kadar, her şey yabancıların eline geçmiş, her şey yabancılar tarafından yapılmış ve her şey yabancıların menfaatlerine göre idare edilmiştir.

— Ortak Pazar komisyon başkanı; Jean Rey, Belçika Dışişleri Bakanı; Pierre Harmel ve İsrail Dışişleri Bakanı Abba Eban, Pazar günü Luscen Bourg'da Kırçberg Avrupa merkezinde imtiyazlı ticaret anlaşması imza ediyorlar.

Makulün saçma ve lütfun bir belâ halini almasını hukuk tarihinin hiçbir bölümü KAPİTÜLASYONLAR dediğimiz faslı kadar açıkça göstermez.» Ankara N.U. Bischoff. Eski Avusturya Sefiri. 1936.

KAPİTÜLASYONLAR VE ORTAK PAZAR

Osmanlı İmparatorluğundaki bu kapitülasyon belası Avrupalı sermayedarı ve şirketleri geniş imkân ve imtiyazlara boğmuştu. Elbette bunlar karşısında millî sanayi kurulamazdı, kurulmuş bulunanlar yaşayamazdı. Çünkü sanayi hayatımız, ticarî bünyemiz Avrupalı ahtapotlar tarafından sarılmıştı.

İşte 12 Eylül 1963 tarihinde imzalanan Ortak Pazar antlaşması Türkiye'de Avrupa maskeli Yahudi ve Vatikan sermayesine aynı imkânı ve imtiyazları verecektir. Gümrük yok, ithalat tahdit yok, isteyen istediği yerde ve işkolunda çalışmak imkânına sahip, istediğini getirmek, istediğini götürmek mümkün. Avrupa'nın dev sermaye müesseseleri böylece yeni palazlanan yerli sanayi ve Millî ekonomiyi silip götürecektir.

Avrupa'nın sanayi inkılabını yapmasına müteakip makinalaşan Avrupa sanayi, Tanzimattan sonra Osmanlı topraklarına nüfuz etmeye başladı. Kapitülasyon imtiyazlarıyla yerli sanayi ve zanaatları tasfiye etmeye başladı.

Mesela; Osmanlılarda münakale fevkalâde gelişmişti. Kırım seferinde bütün Osmanlı ordusunu bir tek nakliye şirketi ücretsiz olarak Kırım'a taşıdı. Bu nisbette gelişmiş bir vapur imalatı vardı. Fakat daha sonra bütün münakalat sahası Fransız, Alman, İngiliz şirketlerinin veya azınlıkların eline geçmişti.

Bunun yanında ipekli dokumacılık, pamuklu ve yünlülük dokumacılık, el sanatları, küçük sanayi dalları, haricî ticarette münakalat sahalarının akıbetine uğradı.

Kapitülasyonlar bizim ekonomi tarihimizde bir felâket kaynağı olmuştur.

Anadolu'nun öteden beri devam edip gelen bir ekonomisi vardı. Fakat bu ekonomi bir kazanç ve hattâ çok zamanlar ve bilhassa son zamanlarda bir talan ekonomisi olmuştur. Ormanlar harap edilmiş, madenler talan edildikten sonra bir kenarda bırakılmıştır.

Cihan ticareti, Türkiye'nin arpa, tütün ve cenub meyvaları gibi başlıca pazar mahsullerini eline geçirdi. Fakat bütün kârlar köylünün baş kesesine değil, yabancı bezirgânların cebine aktı. Avrupa'dan ithal edilen mamul maddeler önünde yerli endüstrinin birçok zengin şubeleri tam bir ölüme mahkum edildi.» Ankara N.U. Bischoff. 1936

SÖMÜRGEÇİLİK ESKİYİNCE

Avrupalı Hristiyan devletler kendi sanayilerine ham madde bulmak, mamullerine geniş pazarlar elde etmek, kârlı iş sahaları temin etmek için her türlü iğrenç ve gayri insani usullere başvurmaktan çekinmemişlerdir. Çünkü sanayilerinin yaşayabilmesi ancak emperyalist bir politika ile mümkündür. Avrupa seneler boyu Afrika'daki, Orta Doğudaki, Hindistan, Pakistan gibi Asya ülkelerindeki, Osmanlı İmparatorluğundaki milyonlarca mazlum insanın servet ve zenginliğini soyarak bu hale gelmiştir. Sömürgecilik metodu eskiyip, milletler istiklâl kazanmaya başlayınca yeni usuller icad etmek, hayatlarının temeli olan sanayilerini yaşatmak için yeni ham madde depoları ve mamul madde pazarları bulmak gerekiyordu. Türkiye buna namzet ülkelerden birisiydi. İşte bunun için altı Avrupalı devlet birleşti, bir ortak pazar kurdu. Türkiye gibi madeni bol, pazar olma imkânları geniş bir ülkeyi de kurtla kuzu hikâyesi misali bazı vaatlerle aralarına kattılar.

Dünkü Tanzimat züppelerinin yerini dolduran Avrupalılaşma silâhsöhrleri, gafil politikacılar da milleti bu anlaşma maskesini taşıyan soygun ağının içine yuvarladılar.

KAPİTÜLASYONLARIN KALDIRILMASINA KARŞILIK

Hukukî manada kapitülasyon, bir memleket kanunlarının memleketteki yabancı tebaya veya ecnebi şirketlere tatbik edilmeyip, kendisine kapitülasyon imtiyazları verilen devletin hukukunun tatbik edilmesidir. Mesela; Türkiye'de İsviçre lehine kapitülasyon varsa, bir İsviçreli Tür-

kiye'de İsviçre kanununa göre muamelâtta bulunur.

Kapitalist hukuk sistemleri ferdî teşebbüse geniş imkânlar sağlamıştır. Geri kalmış, sömürge halinde veya sömürgecilikten yeni kurtulmuş ülkelerdeki millî hukuk ise böyle değildir. Avrupa sermayesi geri bırakılmış ülkelerde rahatça istismarda, soygunda bulunmak için muhtaç olduğu hukukî emniyeti kapitülasyon adı altındaki ticarî ve hukukî imtiyazlarda bulmuştur. Yani o ülkede kendi kapitalist hukukuna tabi olmuştur.

Bu ülkeler Avrupalı emperyalist devletlerden kapitülasyonların kaldırılmasını isteyince bazı şartlarla karşılaşmışlardır. «Kapitülasyonları kaldırırız ama, bazı hukukî ıslahat, adli reform hareketleri yapmalısınız. Kapitalist bir hukuk sistemini ikame etmelisiniz. Ancak o takdirde sizi bir Avrupalı devlet kabul edebiliriz.» Bu işin altında bazı adli yahut hukukî ıslahat hareketleri yapılmıştır. Bunlara 19 ve 20. yüzyıl Osmanlı Tarihinde çok rastlanır.

Böylece Avrupalı bir sermayedar, bu ülkelerde adli reformlar kabul edilen kapitalist hukuka yani kendi kanunlarına tabi olmuştur. Bunun adı da kapitülasyon olmaması; ezilen milletler için adli ıslahat olmuştur.

Bu durum İran, Seylan, Afganistan, Tunus, Habeşistan ve daha bir çok memlekette cereyan etmiştir. Lozan'da kapitülasyonların ilgasına muvafık bize judeo-grek menşeli gayri millî kapitalist Avrupa hukuku ve sistemi empoze edilmiştir.

Kapitalist sisteme bağlı olarak Avrupa'dan onun bütün müesseseleri de 50 sene zarfında taşınmıştır. Hele II. Cihan Harbi sonundaki liberalleşme hareketleri Avrupalılaşmayı daha da süratlendirmiş ve iktisadî hayatın millet menfaatlerine göre tanzimi güçleşmiştir.

Bu suretle Avrupalı sermayedar; yahudi, Rum, Ermeni patronlar Türkiye'de yine kârlı iş kollarını tutabildiler. Hele 2. Cihan Harbini müteakiben ticarî, iktisadî ve sınıai hayatımızda büyük tesir sahibi oldular Siyasî istiklâlimiz, iktisadî esaretimizle gölgelendi.

LOZAN'DA İKTİSADİ İSTİKLAL SAĞLANMIŞ MIDIR?

Lozan Anlaşması siyasî hayatımızda olduğu kadar iktisadî hayatımızda da bir dönüm noktası teşkil eder. Maalesef, Lozan'da, kazanılan zaferin iktisadî cihetleri eksik bırakılmıştır. Zalim Yunan palikaryasının ve Avrupa müttefik ordularının meydana getirdiği iktisadî sefalet yaraları sarılmamıştır.

«Lozan asla Türk zaferinin bedeli ve hakikî karşılığı değildir. Eksikti, sayısız kusurları vardı. Millî misakı asla tam olarak gerçekleştirilemedi. Alçak ve zalim bir düşmanın aziz vatanın yıkıntısına dünyada eş görülmemiş bir mürüvvetle ihsanlarda bulunuyor, yıkılanın eski haline gelmesi mükellefiyetini yorgun Türk milletinin omuzuna yükliyordu.» Tarih Konuşuyor, Cild: 1 Sayı: 4, Şif: 313.

Ayrıca Lozan görüşmeleri esnasında 4 milyon sterlin değerindeki harp tazminatı; Anadolu'da taş taş üzerinde bırakmayan, ocaklar söndüren, haneler yıkan, beşikteki yavrudan seccade-deki ihtiyara kadar en vahşi işkenceleri irtikâb

eden zalim Yunan sürülerine İsmet Paşa ve heyeti tarafından terk ve tevdi edilmiştir. Dünya tarihinin hiç bir sayfasında böyle bir hadiseye rastlanmaz. Türkiye'nin yıkılanı onarması, borçlarını ödemesi ve kalkınmasını gerçekleştirmesi için bu büyük bir rakamdı. Bununla sınıai yaraları sarılabilir ve millî sanayiın temel yatırımları rahatlıkla yapılabilirdi. Bugün İsrail Alman ya'dan aldığı milyarlarca marklık harp tazminatı ile yüksek bir harp gücüne kuvvetli bir sayı ve iktisadî bünyeye sahip olmuştur. Hâlâ da Almanya İsrail'e tazminat ödemeye devam etmektedir. Almanlar da, 1870 Fransız - Alman Harbinde Fransızların mağlûbiyetinden sonra aldıkları milyarlarca franklık harp tazminatı ile harp sanayilerini kurmuşlardır.

Yine «Lozan'da akdedilen anlaşma ile, Osmanlı İmparatorluğundan tevarüs eden gümrük tarifesinde ve resim hadlerinde 1929 yılına kadar hiçbir değişiklik yapmamayı taahhüd etmiş-tik. İlk himayeci ancak 1929'dan itibaren tatbik mevkiine konmuştur.» —Memduh Yaşa, İktisadî Meselelerimiz 1966—

Bu anlaşma ile altı sene yerli sanayi bir millî ekonomi devletin gümrük tarifeleri ve resim hadlerinin himayesinden istifade edememiştir.

ORTAK PAZAR'IN HAZIRLIKLARI

Lozan, Türkiye için kapitalist Avrupa hukuku ile birlikte, kapitalist fakat zaman zaman devletin müdahalesi olan Karma-Ekonomi denilen bir iktisadî bünye meydana getirmiştir. Buna bağlı olarak kapitalist sistemin müesseseleri de (bankalar, sigortalar, şirketler vs.) kurulmuştur. Kapitalist sistemin bünyesi icabı gayri millî sermaye kısa zamanda toparlanmış ve II. Cihan Harbini takip eden yıllarda iktisadî, ticarî ve sınıai hayatımızda ağırlığını hissettirmeye başlamıştır. Hele 1950-1960 sonrası devletin himayesinden ve kontrolünden uzak iktisadî hayatımız büyük nisbette yahudi, rum, ermeni patronların, yabancı şirketlerin ve yabancı sermayenin kontrolü altına girmiştir.

Aşağıdaki ifadeler söylediklerimizi teyid etmektedir:

«Dünya yahudiliğinin Lozan Konferansı esnasında bize çok sempatik bir tavır takınmış olduğundan bahsedilmiştir. Bunun tek sebebi Lövantenlerden, Rumlardan, Ermenilerden boşalan bütün ticaret kollarını ele geçirmektir.

Rumların uzaklaşmasından sonra yavaş yavaş yahudi hanelerden dışarı taşmaya başladı. Masonları bu harekette yahudi sermayesine «em niyetli manken ortaklar» temin eden gizli bir iç pazar vazifesi görmeye başladı.

Lozan'dan sonra Türkiye azınlıkları ile Tanzimat Türkiye'si azınlıkları arasında bir kıyaslama yapıldığı zaman kabataslak şöyle bir durum belirlir:

Tanzimat'ın çeşitli hürriyetlerle şımarttığı azınlık tipi rumdur. Lozan'da ise, Türkiye'de yalnız yahudi için hürriyet vardır.» —Masonluk Saltanatına Paydos Şif: 44 İstanbul 1968—

Lozan Anlaşması esnasında İstanbul Başhahamı HAYIM NAUM'un büyük gayretlerinin semere verdiği yukarıdaki ifadeden ve Türkiye'

(Devamı 14.de)

PATRIKHANE VE LOZAN ANDLAŞMASI

Patrikhane meselesi Lozan Konferansının en hassas ve bütün dünyanın da büyük bir alâkayla takip ettiği bir problemidir. Denilebilir ki, insanlık tarihinde hiçbir mesele bu kadar dünya efkârını ilgilendirmemiştir.

Patrikhane'nin hudut dışı edilmesi Türk Heyetinin ısrarla üzerinde durduğu, fakat neticede bir olup bittiye getirilerek bütün hristiyan dünyasını memnun edecek ve sevince garkedecek bir tarzda aleyhimize çözümlenmiştir.

O patrikhane ki, asırlarca millet aleyhtarı faaliyetlerin, ihtilallerin ve isyanların merkezliğini yapmıştır. Yüzbinlerce Mehmetçik'in kanının dökülmesinde, masmum yavruların nişangah yapılmasında, ihtiyarların gözleri oyularak katledilmesinde hep bu fesat ocağın ihanetleri vardır.

Mora isyanında, Sırp, Hırvat ve Rum palikaryalarına eşkiya yetiştirip, Türkiye'deki Rum yardımlarının Makedonya ihtilalcilerine ulaşmasında aracılık yapan, Lozan'a mevzu olan İstiklal Harbimizde Yunan hareketini destekleyip, milleti arkadan hançerleyen, silah, cephane erzak yardımına merkezlik eden yine patrikhane olmuştur.

Dün bu ihanetleri yapan fitne yuvası bu gün, niyetlerinden ve düşmanlığından vazgeçmiş değildir. Kıbrıs'da dökülen Türk kanı yine Patrikhane'nin eseridir. Ve onun temsil ettiği mahsus ideoloji uğrunadır. Yapılan hunharlıklar işlenen cinayetler bu ideolojinin zaferi içindir.

Amerika'da Türkiye aleyhine terbiyelenen ayinlerde de Patrikhane'nin parmağı vardır. Bu günkü Amerikan Başkan yardımcısı Spiro Agnew'in başarı mesajı gönderdiği, Athenagoras'ın yerine getirilmesi düşünülen Papaz Yakovas'ın önderlik ettiği milletimiz aleyhindeki sokak nümayişleri bizzat Fener Patrikhanesinde planlanmıştır.

HER PATRİK MUTLAKA VATAN HAINİDİR

Patrikhane'nin kuruluşundan bu güne kadar başına geçenler bu müessesenin kendilerine yüklediğini bilen ve ona göre faaliyeti gösteren adamlardır. Her biri helenizm ideali ve hristiyanlığın zaferi için yetiştirilmiş militanlardır. Meselâ bir patrik Gregorios bu millete yapmadığı adılığı bırakmamıştır. 1821'de Sultan II Mahmud tarafından orta kapının önünde idam edilmiştir. Fakat onun idamı Yunanlılar arasında nesilden nesile intikal eden bir kin duygusunu yerleştirmiş, bize karşı mevcut intikam duygularını daha da kamçulamıştır. Onun yerine geçen her Patrik bugün Ortakapı önünde şu yemini yapmaktadır:

«Vaktiyle bu kapıdan patrikhaneye girilirdi. Fakat 1821'de Patrik Gregorios H. Mahmud'un emriyle bu kapının önünde asıldı. Bu giriş yeri, ancak Rabbanî hikmetin taayyün ettiği zamanda, o cinayetin cezası verildiği gün açılacaktır.» —Ali Karakurt Fener Patrikhanesinin İçyüzü—

İstiklâl harbimizde İzmir katliamına yataklık eden kanlı papaz Hristos tomos aynı şebekenin mensubu değilmeydi?

Halen Patrikhanenin başında bulunan millet düşmanı Athenagoras'da aynı kin ve intikama bağlı ihanet tarihî sabit bir haindir. İstiklâl harbinin patlak verdiği yıllarda memleketi parçalamak üzere kurulan «MAVRİ MİRA» Cemiyetinin üyeliğini yapmıştır.

Her patrik veya papaz mutlaka

Lozan'ı tekrar gözde n geçirelim

Patrikhane davasını Lozan'da kaybettik

3

— Patrikhane, yıllarca yaptığı ihanetin cezası olarak Lozan'da yurt dışına çıkarılması gerekirdi. Fakat halen daha geniş müsamaha ile çalışmalarına devam etmesi düşündürücüdür.

milletimize karşı bir tertibe girişmiş tarihî ihanetlerine bir yenisini ekle mekle maruf kişilerdir. Her biri din adamı pozisyonunda en vahşi cinayetlerin tertibcisi durumundadır.

FATİH PATRIKHANE POLİTİKASI

Fatih'in İstanbul'u fethetmesinden sonra Patrikhane'yi yurdumuzda bırakması acaba hangi politik maksada dayanmaktadır? Bu husus iyice bilinmelidir.

Umumiyetle yerleşen kanaat ve alışıla gelen izah tarzına göre Patrikhane'nin tasfiye edilmemesi Fatih'in bir hoş görüşüdür, atıfetidir. İslâm dininin kendi dışındaki inançlara gösterdiği saygının ve toleransın neticesidir.

Bu izah tarzında muhakkak ki doğru olan taraf vardır. İslâm dini kendi dışındaki inançlar üzerinde baskı yapmayan, onlara hakimiyetine zarar vermemek şartıyla serbesti ta

niyan bir dindir. Bu bakımdan bir hristiyanın kendi inancını seçmekte serbest oluşu İslâm'daki muhayyerliğin tabii bir neticesi sayılabilir.

Hakezâ Patrikhanenin hudut dışı edilmemesi bir atıfet olarak kabul edilebilir. Fatih isteseydi her türlü hristiyan bakiyesini tasfiye ederdi. Ve bunun karşısına çıkacak herhangi bir güç de mevcut değildi.

Fakat bu izah tarzı avamidir ve Fatih'in politik zekâsını ve ileri görüşlülüğünü tebarüz ettiren bir hususiyet taşımaktadır. Eğer Patrikhane sadece ibadet edilen bir yer, dinî bir mabed olsaydı yukarıdaki izah belki bizi tatmin ederdi. Halbuki ta o zaman Patrikhane PAMAKARİSTOS Kilisesinde iken bile siyasi bir hüviyet taşımakta idi. Gizli veya açık işlerin görüşüldüğü, karara bağlandığı bir karagâh idi. İstanbul'un fethi sırasında bu müessesenin hum

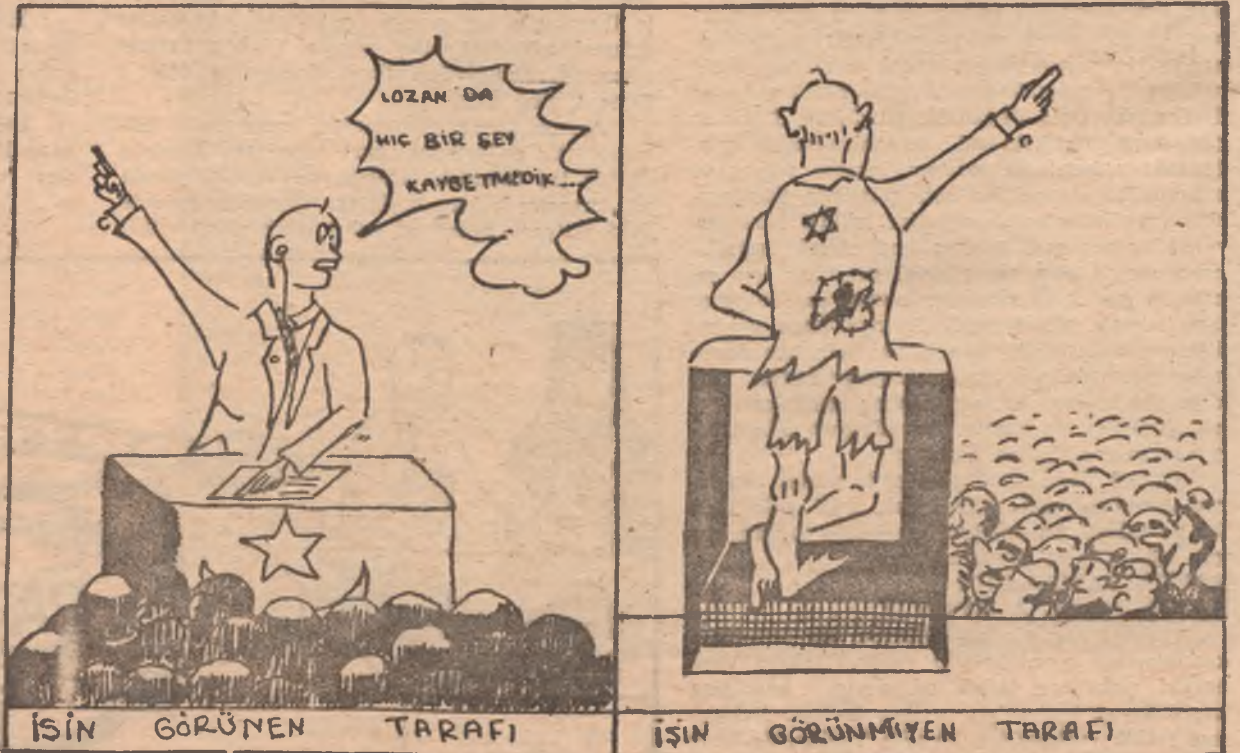
malı çalışmaları vardı.

İstanbul'un fethi gibi son derece güç bir işi başaran Fatih, Patrikhane'yi sadece bir ibadet yeri olarak görmüyordu. Bütün Ortodoks Hristiyan Dünyasının ideallerinin sembolü, onlar üzerinde en müessir bir müessese olarak kabul ediyordu. İlerideki fetih faaliyetlerinde bu müesseseden istifadeyi düşünmüştü. Hatta George Yorgi Fatih'in emriyle seçilmiş ve patriklik tacı bizzat Fatih tarafından giydirilmişti.

Fatih İstanbul'u fethetmekle hristiyan dünyasına en büyük darbeyi indirmişti. Hristiyanlığın en büyük başlarından biri koparılmıştı. Ama geride Roma katolikliği ve arkasında da Fransa, Avusturya v.s. gibi o günün katolik Avrupa Devletleri vardı. Fetih yıllarında ise, eskiden olduğu gibi Katolik kilisesi onun ve onun müntesibleriyle Ortodoks Kilisesi (Patrikhane) ve taraftarları arasında şiddetli çatışmalar ve düşmanlık mevcuddu.

İşte Fatih bu düşmanlıktan istifadeyle büyük plânı tatbik etmeye başlamıştı. Patrikhane'yi hudut dışı etseydi, Ortodoksların da düşmanlığını kazanacaktı. Halbuki Ortodokslarla ittifak yaparak Katolikliğin başını ezmek Roma'yı fethetmek en akla uygun yol idi. Fatih politik dehasını burada da göstererek Patriğe tac giydirdi, onu bizzat kendisi seçti, Ortodoksların sempatisini kazandı ve böyle bir atmosfer içinde Otranto zafriyle neticelenen Roma'yı fetih hareketine çıkmıştı.

Patrikhanenin Fatih zamanında İstanbul'da kalışının asıl sebebi budur. Patrikhane nasıl politik bir müessese ise, yurdumuzda kalışı da öylece politiktir. Fatih, ayrıca bu müessesenin aleyhimize işlemesine engel olmak için her türlü tedbiri almıştır. Patriği seçim yetkisini kendi eline alarak istediği adamı seçme ve azletme yetkisini elinde bulundurmuştur. Bunun için Fatih devrinde Patrikhane zararlı faaliyetlerine devam etme irakânı bulamamıştır.

PATRİKHANE YURDUMUZDA NASIL BIRAKILMIŞTIR ?

Patrikhane gibi mülki bir davanın Lozan'da nasıl kabul edildiği, Türk heyetinin nasıl oyuna geldiği bugün hala zihinlere durgunluk veren bir meseledir.

Lozan'da Türk heyeti, başlangıçta Patrikhane meselesinin hudud dışı edilmesini, diğer mevzuların görüşülmesi için vazgeçilmez şart olarak ileri sürmüştü.

«Bu ayın dördüncü günü yapılan oturumda Türk Temsilci Heyeti, Patrikliğın İstanbul'dan uzaklaştırılmasını resmen istemiştir. Çünkü bu durum şimdiye kadar Türkiye'de her zaman politikayla uğraşmıştır ve politikayla uğraşmaya ara vermiyecektir. Türk Temsilcisi Heyeti, son savaş sırasında patrikliğın devlete karşı davranışının çok düşmanca olduğuna işaret ederek, patrikliğın İstanbul'da kalmasının yeni anlaşmazlıklara yol açacağı kanısında olduğunu belirtmiştir.» Lozan Barış Konferansı Tutanaklar. Belgeler Sh: 340 Ankara 1965

Tarihi hakikatları tekrar olan bu görüş karşısında Yunan Temsilcisi «Patrikliğın İstanbul'da kalmasının vazgeçilmez olduğunu, bu şehri bırakıp gitmek zorunda kalsa bile, patrik her zaman İstanbul Patriği ve başpiskopos olarak kalacağını» söyleyerek yalnız o günün şartları içinde beliren bir isteği değil, Hele nizm idealinin hedefini zımnen belirtmiştir.

Bunun karşısında Türk Temsilcisi Heyeti görüşünden vazgeçmiş «Türk Hükümeti, evrensel Patrikliği İstanbul'dan uzaklaştırmaya kesin olarak karar vermiştir. İstanbul'un rum halkı bu şehirde kalmak istiyorsa patrikliğın İstanbul'dan çıkartılması zorunludur. Böyle olmazsa, rum halkının İstanbul'dan çıkıp gitmesi gerekecektir. Türk Temsilcisi Heyeti patriklik sorunu çözümlenmezse alt komisyonun incelenmesine havale edilmiş bulunan öteki sorunların çözüme bağlanması için teklif edilen yollara ilişkin olarak esas bakımdan açıkladığı rızasını geri alacağını da sözlerine eklemiştir.» — Tutanaklar. Belgeler Sh: 341 Ankara 1969 —

İşte Türk Heyeti Patrikhane meselesinde bu kadar kararlı gözükmektedir. Patrikhane problemi diğer mevzuların kör düğüm olduğu bir noktadır. Bu kadar önemli bir meselede, hattâ üzerinde inadla durulduğunu zannettiğimiz bir davada Türk Heyeti nasıl görüş değiştirmiş ve Venizelos'un sözlerini haklı gösteren bir davranışı kabullenmiştir? **İNÖNÜ'N DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ**

Patrikhane gibi milletin en hayati meselesi, Lord Curzon'un ifadesine göre bir doğum günü hediyesi olarak kaybedilmiştir. Bütün hristiyan dünyası ve onların Lozan'daki temsilcileri patrikhanenin İstanbul'da kalabilmesi için her türlü çareye başvurmuşlardır. Tehdidten tutun da «Dünya Sulhu», «Türk ve Rum toplumunun kardeşliği» gibi dolmalara kadar her türlü psikolojik yollar denenmiş ve aleyhimize olarak da netice alınmıştır.

Lord Curzon'un kâtibi Nicolson Türk temsil heyetini tehdit ederek, bu mevzuda şöyle konuşmuştur:

«Patrikhane mevzuundaki tutumumuz bizim murahhas heyetlerimizi, hristiyanlık alemine karşı müdafaa edilmesi, izah edilmesi mümkün olmayan güç bir duruma düşürmek gayretidir. Bu, bizi son derece güç bir vaziyete koymakta yaralamaktadır. İngiliz umumî effârı uyuyan bir

(Devamı 14. Sayfada)

komünist dünyası

Sovyet

Meclisi'nde

mutemet

Yahudiler

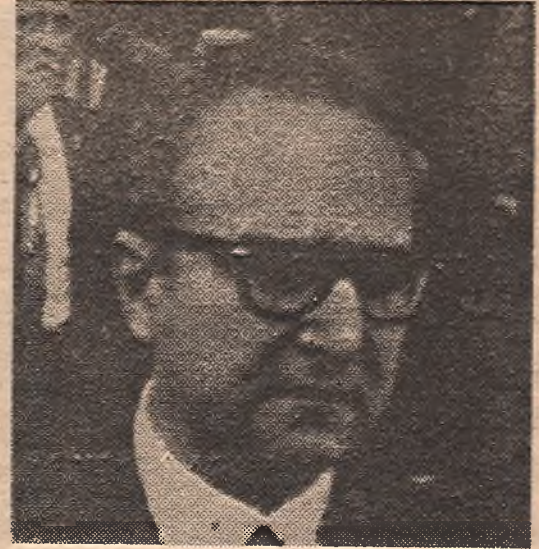
Sovyet Rusya'da mutlak hakim komünist partisi. Zira Rusya'da bu parti mevcut değildir. Siyasî, iktisadî ve askerî iktidar şekilleri Komünist Partisinin elindedir. Rusya'da seçimler tek parti usulüne göre yapılmaktadır. Esasında yapılan şeylere seçim demek anormalliktir. Parlemantodaki ihtiyaç kadar aday gösterilmekte, halk mecburen bunları seçmektedir. Bu adaylar ise Komünist Partisinin tasvibini kazanmış adaylardır. İşte adına «sosyal adalet» veya «işçi - köylü iktidarı» denilen rejimde halkın reyî budur.

Komünist Partisi devamlı olarak Yahudiliğin kontrolündedir. Sözde demokrasiyle idare edilen memleketlerde masonluk yoluyla gizli bir emperyalizm kuran Yahudilik, komünist ülkelerde aynı saltanatı Komünist Partisi vasıtasıyla tesis etmiştir. Parlemantoda veya Komünist Partisinde beynelmîl Yahudiliğin menfaatlerine gölge düşüren kimseler derhal tasfiye edilerek cezalandırılmaktadır.

Rusya'da zaman zaman vukubulan siyasî krizlerin içyüzü budur. Rusya'da idareci ve memnun sınıf Yahudilerdir. Rusya'yı teşkil eden 16 Sovyet Cumhuriyeti ve özellikle 5 Türk memleketi kendi kaderini tayin edemezken, Brobidjan «Muhtar Yahudi Bölgesi» olarak idare edilmektedir. Son seçimde bu bölgenin çıkardığı milletvekili sayısı da iki kat artırılmıştır. Diğer bölgelerin rızası hilâfına Muhtar Yahudi Bölgesi'nin çıkardığı milletvekillerinin iki kat artması Rusya'daki yahudi hâkimiyetini iyice perçinlemektedir.

Dünya yahudiliğinin yayın organı Jewish Chronicle'nin aşağıda okuyacağınız itirafına göre aynı zamanda Khariton isimli aday anti - sionist kampanyada görev almadığı halde yine milletvekili seçildi. Adı geçen bu anti - sionist hareket gerçekten uzak, sahte bir anti - sionist hareket tir.. Zira Rusya yeryüzündeki politikası icabı yahudilerin aleyhinde görünmek zorundadır. Onun için bizzat yahudilik eliyle sahte ve hedefsiz bir anti - sionist hareket yürütülür. Gaye, başarıya ulaşması muhtemel bir anti - sionist hareketi dejenere etmektir. Yoksa yahudinin kanunlarla korunduğu ve politikanın düğüm noktalarına yerleştiği Rusya'da gerçek ve şuurlu bir anti sionist hareketten bahsetmek en azından aptallıktır.

Yahudi milletvekilleri ile birlikte dönmelelerin sayılarının da arttığı son parlamento seçimi, bu yılın haziranının ilk yarısında yapılmıştı. Bu

Komünizm tatbik edildiği hiç bir yerde insan iradesi tanınmaz. Bütün dünyada çalışan açık gizli komünist partileri Rus komünist partisinden izinsiz hareket etmezler. Yukarıda Fransız Komünist Partisi tarafından ihraç edilen Roger Gardudy görülmüyor

seçimle yahudilik, Rusya'daki hâkimiyetini ortaya koydu. Muhtar Yahudi Bölgesi Brobidjon milletvekillerinden Khersonsky göstermelik de olsa sionizm aleyhinde bulunmayı reddetti. Jewish Chronicle'nin bu mevzudaki itirafları özet olarak şöyle:

«Altı Yahudi Sovyet Parlamentosuna seçilmişlerdir. Ayrıca Parlamento'ya 3 yahudi orijinali mebus da seçilmiştir.

Muhtar Sovyet yahudi bölgesi adı verilen BROBİDJAN'dan seçilen yahudi milletvekillerinin sayısı iki kat artırılmıştır.

1966 daki seçimlerde Parlamento'ya 5 yahudi milletvekili seçilmişti. Sovyet - Yahudi propagandisti Salomon Rabinovich, Josef Yakovlevich seçilenler arasındaydı. Diğerleri ise şunlardır:

Benyamin Emma—nolovich Dym shutz, Yuli Borisovich Khariton, İlya Grigorievich Ehrenburg, Alexander Borisovich Chakovsky ve Raafel Chainovich Khersonsky.

1966 da seçilenlerden sadece üçü bu sene yeniden seçilmiştir. Bunlar ise Dymshitz, Khariton ve Kressonsky.

Ehrenburg ise 1967 de ölmüştü. Kotin ise Anti - sionist kampanyaya katılmadı.

Brobidjan milletvekillerinden Khersonsky İsrail ya da Sionizm aleyhinde bulunmayı kabul etmemiştir. Kotin ve Khersonsky'nin isimleri 1970 aday listesinden silindi. Fakat Khariton, anti - sionist kampanyada vazife almayı reddettiği halde gene seçilmiştir.

Sovyet Parlamentosuna yeni giren yahudilerin listesi ise şöyledir:

Alexanderovich Berdichevsky, Mikhaıl Yosefovich, Abelman, Vladimir İsravelevich Peller.

Yahudi orijinal milletvekilleri ise şunlardan ibarettir:

Vladimir Yefimovich Kopoley, Anatol Kohn (Taşkent'den) Kostas Yakubovich Glikas.»

3 TEMMUZ 1970

JEWISH CRONICLE

Ancak şunu hemen belirtelim ki yahudiliğin verdiği bu rakamlar asgari rakamlardır. Yahudilik kurduğu emperyalizmin selameti bakımından bütün sırlarını ifşa edecek değildir.

Yukarıdaki cüz'i itiraflardan anlıyoruz ki, Rusya'da yahudiliğin hâkimiyeti kesindir. Hal böyle iken Rusya'nın, mesela Orta - Doğu'da İsrail tarafını tuttuğunu kabul etmek ihanet değilse mutlaka gaflettir. Rusya'nın hareketi olsa bu bölgedeki anti-sionist hareketi dejenere etmek ve verilen mücadelede komünizmin lehine yatırım yapmaktır.

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNİĞİ

KOMÜNİST TOPLUM ZENGİNLİK HASIL EDEMEZ.

Toplumun kolektif zenginlik kaynaklarının bollukla fışkıracığı zaman ise proletarya diktatörlüğünün hâkim olduğu bir toplum da hiç bir vakit gelmeyecektir. Zira, milyonlarca insanın yok edildiği, sürüldüğü, açlığa mahkum edildiği bir toplumda zenginlik fışkırmaz. Sadece karın tokluğuna çalışanların sırtından geçinen komünist parti kodamanlarının ve kızıl sınıfın zenginliğinden söz edilebilir. Binlerce esirin çalışması neticesi doğan zenginliği demokratça (!) paylaşan Atina Cemiyeti gibi.

Komünist toplumda zenginlik fışkırmayacaktır. Ve fışkırmamaktadır. Aşağıdaki tablo bu kanaati teyid eder:

1916 (Carlık Devri)
1928 (Nep'ten sonra)

kollektivizasyon'dan önce)

Seneler	Sığır	İnek	Koyun-keçi	At
1916	58.4	28.8	27.7	38.2
1928	66.8	33.2	27.7	36.1
1953	54.5	27.8	27.5	21.0
	56.6	24.3	28.5	15.3

(Rakkamların sonuna milyon ilâve edilecektir.) Bu tablo Kruşçefin verdiği rakamlardan alınmıştır. (1) Bu rakamlar, 1953 senesinde Rusyanın henüz ihtilâlden evvelki seviyeye dahi gelemediğini göstermektedir. 40 seneve yakın bir zaman zarfında sadece çiftlik hayvanlarının sayısı itibarıyla memleketi yerinde saydıran bir rejimin zenginlik fışkırtan bir safhaya gelmesi imkân dahilinde değildir. Cin'de açlık yüzünden bir kaç sene sonra ölen yüzbinler ve Rusyanın Kanada'dan buğday alma mecburiyeti, halkın eline geçecek bir zenginliğin hal olduğunu göstermektedir.

Komünizmin son safhasına geçişte, Leninin tahayyül ettiği bir kaç şart daha vardır. Bunlar ise halkın bizzat üretimi yönetmesi ve kontrol etmesi şartı idi. Bizzat halkın, hiç bir aracı olmadan (ki bu son noktada devlettir) üretimi ne yönetmesine ve ne de kontrol etmesine imkân yoktur. Leninin, şartları asıl itibarıyla Marx'ın iş bölümünün ortadan kalkacağı farazivesinden mülahazadır. Ve iş bölümünün ortadan kalkması gibi hayaldir.

Bütün bunlar gerçekleşince komünist toplumun, üst safhasına geçilecektir. (!) Bu gecisin belirleyici özelliği, insanlar sadece ahlâkla hareket edecekler ve devlet yok olacak. İşte devletin yok oluşu yeni bir safhaya işaretleyecektir. (!)

İnsanlar hiç bir harici müevvideye bağlanmaksızın, toplumun kaidelerine ve ahlâk kurallarına uvacaklar ve devlete lüzum kalmayacak. Bu hususta Lenin der ki:

DEVLET ORTADAN KALKIYOR

«Devlet var oldukça özgürlük yoktur. Özgürlük olacağı zaman devlet olmayacaktır.

Devletin tamamen yokolmasının ekonomik temeli, kafa emeği ile kol emeği arasındaki bütün karşıtlığın, dolayısıyla, belli başlı çağdaş toplumsal eşitsizlik kaynaklarından birinin kaybolacağı kadar yüksek bir gelişme derecesine erişmiş komünizmdir; sadece üretim araçlarının sosyalizasyonu, sadece kapitalistlerin istisnâli çağ-

4

daş toplumsal eşitsizlik kaynağını hiç bir biçimde derhâl kurutamaz.» (2)

Demek ki, Lenine göre komünizmin ilk safhasında, iş bölümünün ortadan kalkmasına benzer şartların doğmasıyla devletin yok oluşu, ve hürriyet gelecektir. Su halde eşitlik (!) devresini takiben hürriyet (!) gelecek demektir.

Toplum «herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyacına göre» ilkesini gerçekleştirmiş olacağı zaman, yani, insanlar, yeteneklerine göre isteye isteye çalışacak kadar toplum halinde yaşamının temel kurallarına uymaya alışacakları çalışmalarının bunu sağlayacak kadar üretken bir hale geleceği zaman, devlet tamamen yok olacaktır. Bir Shylock açgözlülüğü ile «acaba komşudan yarım saat fazla çalışıyor muyum?» Onunkinden daha az ücret almıyor muyum?» biçiminde hesaplamaya zorlayan «burjuva hukukunun sınırlı ufkı» o zaman

Komünizm kurucularından olan ve aslen Yahudi bir sülâleye bağlı Marks bütün insanlığın ölüm çukurunu kazandı.

aşılmış olacaktır. O zaman, ürünler, artık herkesin topluma verdiği ürünlere göre üleştirilmeyecek, herkes «ihtiyacına göre» serbesiçe alacaktır. (3)

«...Nihayet, ancak komünizm, devleti tamamen gereksiz kılar; çünkü o zaman, sırtı yere getirilecek hiç kimse, hiç bir sınıf anlamında «hiç kimse yoktur.» Nüfusun belirli bir kısmına karşı sistemli bir mücadele artık yoktur. Biz ütopyacı değiliz ve ferdietçi aşırılıkların mümkün ve kaçınılmaz şeyler olduğunu hiç bir zaman inkâr etmiyoruz. Ama bu aşırılıkları önlemenin zorunlu olduğunu da hiç mi hiç inkâr etmiyoruz. Nedir ki, her şeyden önce bunun için özel bir makine, özel bir baskı âleti hiç te gerekli değildir. Silâhlanmış halk herhangi bir uygar insan topluluğunun, hatta bu günkü toplumda bile, dövişen insanları ayırması, ya da bir kadına kötü davranılmasına göz yummaması kadar basit ve kolay bir biçimde bu görevi bizzat kabul lenecektir. Sonra, biliyoruz ki toplum halinde yasama kurallarına bir saldırı teşkil

eden aşırılıkların derindeki toplumsal nedeni, yoksulluğa, sefalete mahkum edilmiş yığınların sömürülmesidir. Bu temel neden, bir kere ortadan kaldırıldıktan sonra, aşırılıklar mutlaka yok olmaya başlayacaktır. Hangi hız ve hangi sırayla onu bilmiyoruz. Ama biliyoruz ki, yok olacaktır. Ve bu aşırılıklarla birlikte devlet de giderek yok olacaktır.» (4)

DEVLETİN TABİİLİĞİ

Bu faraziyede sadece farazive olarak kalmaya mahkûm bir hayaldir. Zira devlet, toplu yaşamın ifadesidir. Bütün tarih boyunca insanlık şekil itibarıyla değişik dahi olsa devlet müessesesini toplum yapısının bir gereği olarak havatında bulmuştur.

Toplu halde yaşayan bütün varlıklar, toplu halde yaşayabilmek için bazı kaidelere uvarak yaşamak gerektiğini hisseder ve bilirler. İşte toplumun olduğu her yerde toplum kaidelerinin zarûriliği ve bu kaidelere riayet temin ile vazifeli bir kudrete ihtiyaç vardır. Bu da devlettir. Arılardan toplu yaşamada görülen iş bölümü ve toplum yaşamının ifadesi olan riayet ettirici kuvvet, devleti ifade etmektedir. İnsanlığın tarihi, yerleşmiş, vahut verleşmemiş olsun bütün toplulukların bir devlet veya devlet benzeri müesseseye sahip olduğunu gösterir.

NETİCE

Hülasa komünizm hakkında kendi kaynaklarına dayanarak ortaya çıkarılan bu tezler, bütün dünyayı zehirli bir ağ gibi saran, ihtilâlciliği meslek haline getiren proleter diktasının, eşitliğin ve mutlak hürriyetin mutlaka gerçekleşeceğine inanmış asrımızın pozitivist kılıklı mürtedlerinin ve en mutaassıp mistiklerinin idealidir.

Bu korkunç hedefi anlamak, komünizmi bütünüyle kavramak için şarttır.

(X) Lenin. Devlet ve İhtilâl Shf 118-119 Bilim ve Sosyalizm yayımları

II. BÖLÜM

KOMÜNİST BİR DÜNYA

KURMANIN SARTLARI

KOMÜNİST DÜŞÜNÜSÜN KISA TARİFİ

Modern komünist akımın son hedefi olan komünist toplumu daha önceki bölümde incelemiş bulunuyoruz. Maddî ve manevî hiç bir kaydın sınırlamadığı ve insanın dilediğince yaşayacağı bir hayata olan inanç bütün komünist akımların hayatıdır. İlkçağlarda yahudilerden bir grubun (Esseniler), eski yunanda İsparta şehir devletinin yaşayışı, Eflatun'un «Kanunlar» adlı eserindeki telakkisi, bütün ortaçağ boyunca hortlatılmak istenmiştir.

İdealist felsefenin kurucusu sayılan Eflatun sonra ideal bir toplum tasavvurunda kendini bulan komünist telakkilerinden vazgeçmiştir. Ancak Eflatunun fikirleri bütün ortaçağ boyunca komünist düşünürlerin istifade ettiği kaynak olmuştur.

Ortaçağlar boyunca komünist tatbikat istikrarı bozulmuş bazı toplulukların, kısa bir süre için dahi olsa, yuvarlandıkları batakları olmuştur. İranda Mazdek'in kısa süren hakimiyeti esnasında, mal ve kadın

ortaklaştırılmış, 11. Asırda ise Cin'de kısa bir süre bu durum gözükmiştir. Papalığın bütün Avrupa'ya hakim olduğu devirler boyunca komünizm, İncil'in komünistçe tefsirine sığınmıştır. İncilin bir dua ve ahlak düsturu olması, sadece kilise filozof ve hukukcularına yeni vazifeler vüklüyordu. Kilise, kilise hukukunun tesekkülünde Tevratı ve Roma hukukunu kavnak olarak ağırladı. Kâinat ve havatı izah problemi karşısında ise Yunan felsefesine dayanmak mecburiyetini hissetti. Kilisenin en büyük iki filozofu, Saint Thomas ve Saint Augustin bu yolu katıestirdiler. Böylece Hristiyan ilahiyatının davanağı olarak kabul edilen Aristo ve daha sonra Eflatun Hristiyan düşünüsünde birer otorite haline geldi.

Hristiyan inancını cürütmek isteyenlerde avni vola baş vurdular. Aristo ve Eflatunun Hristiyan telakkileri ile uyusmayan kanaatlerini ortaya koydular. Papalığın sivası otoritesinin yıkılması ve onu takiben İncilin otoritesinin silinmesi için hep avni vola basvuruldu. Yunan felsefesinin yükselen otoritesinden istifade etmek

İbni Sina ve İbni Rüşdün tesirleri Avrupa'ya, Aristo ve Eflatunun yeniden tetkiki zarureti hissettirdi. Hacı seferlerinin vıratıcı tesirleri, Müslümanlardan Avrupa'ya geçmeye başlayan müşebbet düşüncüsü itivati Hristiyan doğmaları manasız hale getiriyordu. Bu sıralarda komünist toplum anlayışı Thomas Morus ve Campanella'da ifadesini buldu. Bu düşünüş komünist bir toplum havaline dayanıyordu. Ancak papalığın mevcut hakimiyeti ve İncil'in henüz yıkılmayan tesiri sebebiyle, düşüncüsü itibarıyla materyalist değildi.

Bu devir esnasında beliren komünist hareketlerde köylü isyanları şeklinde gözüktüler. Avrupa'da papalık sivası hakimiyetini yıkmaya namzet monarsilerin tesekküle başlaması millî kiliseleri doğuruyordu. Derebeylik yıkılıyor ve papalığa karşı müstakil hareket edebilecek kuvvette monarsiler doğuyordu. Luter, Calvin ve Anglikan kiliseleri bu monarsileri tevid ettiler. Bu monarsilerin komünizmi korumaları mümkün değildi. Nitekim fakir köylülerin Almanya ve Cechoslovakya'da beliren komünist avaklanmaları karşısında tutumu bu oldu. Thomas Münzer ve benzerleri yok edildiler. Ve uzun bir zaman süresince, komünist fikirler bazı Lonca teşkilatlarının ve gizli cemiyetlerin, gizli hayali olarak kaldı.

Fransız ihtilâlinin patlaması, Avrupa'da monarsilerin ölümünü ilân edince komünizm için sivası zemin müsait hale geliyordu. Nitekim, ihtilâlin getirdiği anarşi devresi esnasında komünist fikirler siddetle müdafaa edilmeve başlandı. Esitlik ve mallarını tonluma devri, Baböf ve partisinin elinde ihtilâlin hedefi haline geldi.

Rönesanstan itibaren septiklerin, materyalistlerin, ansiklopedistlerin hummalı gayreti neticesi; itibardan düşen ve sonra da gülünçleşen Hristiyan düşüncesi, Fransız ihtilâli ile en büyük darbevi vemişti. Kilise, papazlar ve Hristiyan gelenekleri alaya alındı. Böylece materyalizmin ilerlemesine mani olan cürük set te kalkmış oluyordu.

Hristiyanlığın kritiği ile başlayan Avrupa felsefesi, pozitivizmi ve rasvonalizmi düşünce metodu olarak benimsiyordu. Avrupa sivası düşüncesinin hayalinde ise eski Yunan taht kurmıştı.

Ansiklopedistlerin faaliyetleri ile materyalizm, Hristiyan telakkilerini sarsan yeni ilmi buluşları istismar ile kuvvetleniyordu. Bu devrelerde düşünce ateisttir.

- (1) Komünizm nedir? R.M.A. Brum.
 - (5) Lenin, Devlet ve İhtilâl Shf. 124
 - (3) Lenin, Devlet ve İhtilâl Shf. 124
 - (4) Lenin, Devlet ve İhtilâl Shf. 118
- (Devamı gelecek sayıda)

Kuzey Afrika Müslümanları İspanyol sömürgeciliğine başkaldırıyor

— Kuzey Afrika Müslümanlarına göz açtırmayan, İspanyol Dışişleri Bakanı LOPEZ BRAVO.

İslâmın yeryüzünde en büyük bir hızla yayıldığı bölgelerin başında Afrika yer almaktadır. Afrika'ya «Müslüman kıta» ismi de verilmektedir. Hristiyan misyonerlerinin de ifadesine göre, Afrika'da İslâm, Hristiyanlığa tam dört defa daha fazla hızla yayılmaktadır. 318 milyonluk Afrika nüfusunun 250 milyon üzerinde Müslümanın bulunması bunu doğrulayan vakalardan sadece biridir.

Günümüzde emperyalist Hristiyan Avrupa milletleri; esir ve mazlum İslâm memleketlerinde ve dünyamızın bir çok yerinde, meselâ Afrika'da olduğu gibi, direkt sömürgecilik usulünden vazgeçmiş, endirekt bir sömürgecilik başlatmışlardır. Hristiyan milletlerin bu yeni taktiği yani endirekt (dolaylı) sömürgecilik, emperyalist Hristiyan devletlere, daha fazla kazançlar temin etmiştir.

İspanya; asırdan beri köle olarak kullanılan Afrikalı milletlerin, Hristiyan emperyalizmine karşı millî kurtuluş hareketlerini vahsice durdurmaya ve ortaçağ tipi, direkt sömürgecilik ayakta tutmaya çalışan emperyalist devletlerden bir tanesidir.

İspanya; Afrika'nın kuzey batısında Fas ve Mauritanya arasında kalan 105.448 mil kare çöl araziye hâlâ elinde tutmaya devam etmektedir. Ve bu bölge İspanyol sahrası adı ile bilinir.

Nüfusun büyük bir çoğunluğunu Berberiler, Arablar ve Mûrlar teşkil ediyor. Halkın büyük bir çoğunluğu Müslüman'dır. İspanya, yabancı lejyonlar —yabancılardan kurulu askerî birlikler— için bir talim yeri olarak buraları kullandı ve yine bu bölge İspanyollar tarafından general Francisco Franco'nun sivası rakiplerinin hapis edildiği yerler haline getirildi.

6 sene evvel bu bölgede çok zengin fosfat ve petrol cevherleri bulundu. Bizde Tanzimat çal Kantularının sayesinde elimizden çıkıp Hristiyan emperyalist devletlerin eline geçen bu Müslüman memleketler bugün dahi dünyanın ham maden ihtiyacının büyük bir kısmını karşılamaktadır.

1963 sonlarında İspanyol sahrasında keşfedilen fosfat yatakları —takriben 1700 milyon ton— dünyanın en zengin yataklarıdır. Müslüman «İspanyol sahrası»nın yer altı servetlerine el atan ve yeni lokmalara hazırlanan İspanya 200 milyon dolar para sarfetmek suretiyle Batı Almanya'nın da yardımı ile maden uzunluğunda, madenleri kıyıya taşımak için 60 mil uzunluğunda bir dekoil hat inşa etti.

Emperyalist İspanya için, İspanyol sahrasının önemi, fosfat ve petrol kaynaklarının bulunduğu 1963 senesinden itibaren daha da artar.

İspanya, sahrada bulunan zengin fosfat yatakları için tam 200 milyon dolar harcamıştır ve Batı Almanya ile işbirliği yaparak fosfat madenlerini kıyıya taşımak için 60 mil uzunluğunda dekoil hat inşa etmiştir.

Bu hat 1971 de işletmeye açıldığında, İspanyol gemileri saatte 2000 ton fosfat vüklevebilecektir.

Başta Fas olmak üzere Cezayir ve Mauritanya, İspanyol sahrasındaki fosfat ve petrollerle ilgilenmeye başladı. İspanyolların sahradaki fosfat cevherlerini işletmesi ile Müslüman bir ülke olan Fas'ın zaten çıkmaz içerisinde olan ekonomisi bir defa daha ağır bir kriz içine vuyarlanacaktır. Zira Fas, —genellikle bütün Müslüman ülkelerde olduğu gibi— geçimini yer altı zenginliklerine bağlamıştır. Fas'ın gelirlerinin % 30'unu sattığı fosfat teşkil etmektedir.

İspanya diktatörü General Francisco Franco uzun bir müddet devam eden sivası krizden sonra 5000 İspanyol deniz erinin ve zırhlı birliklerin İspanyol sahrasının baskenti El Aïun'a çıkmasını emretti. Madrid Hükûmeti sahrada bulunan 13000 kişilik garnizona 20000 asker daha ilâve etmeyi faydalı buldu. Böylece sahradaki İspanyol askerinin sayısı 33000 yükseltildi.

Aynı tarihlerde Fas Kralı Hasan ve Cezayir Başkanı Bumedven Cezayir'in Tlemcen şehrinde buluştular ve sanki eski dostlar imiş gibi kucaklastılar. Tlemcen toplantısında Paris'in mütem adamı Hasan, iki yüzlû komünist ajan Bumedven'e İspanyol sahrasından Atlantik'e kolayca temin edeceğini vadetti.

Cezayir ve Fas arasında 1963 yıllarında demir madenlerinin işletilmesi yüzünden kısa süreli bir savaş dahi olmuştur. İki Müslüman ülkenin bu kukla ajanları Hasan ve Bumedven farklı inançlara sahiptir. Birisi kendi milletini Rus'a peskes çekerken, diğeri Hristiyanlara peskes çekmektedir. Birisi Rus, birisi Fransız taraftarı olan iki devlet adamının İkinci Dünya Harbi sıralarında beynelmîlî Yahudiliğin koruyucu babalığını yapmış Franco karşısında sahte ittifakları ne temin edebilecekler?

Fas ve Cezayir Müslüman bir ülke olan Mauritanya'yı ancak son zamanlarda tanımışlardır. Ve bu iki ülke sahte ittifaklarına Mauritanya'yı da dahil etmekte gecikmemişlerdir.

Tlemcen görüşmelerinden sonra Bumedven ve Hasan senelerden sonra akullarına gelmişcesine emperyalist İspanyanın, Afrikada zaptettiği toprakların «hürriyete kavuşturulması» hususun da işbirliği yapmaya karar verdiler.

Kral Hasan Dünya Yahudileri kongresi başkanı Dr. Uaham Goldman ile Fas'ın başkenti Rabat'ta gizlice konuştu. (1) Fas'ın kukla devlet adamı Kral Hasan'ın Goldman'dan ne gibi direktifler aldığı bilinmemektedir. Çünkü ne Kral Hasan ne de Goldman görüşmelerle ilgili olarak en ufak bir açıklamada bulunmamıştır.

Bundan sonra İspanyol Dışişleri Bakanı Sr. Leonaz soluğu Mauritanya'da aldı ve üç liderle görüşmelerde bulundu. Lopez dönüşünde «İspanyol sahrasının geleceği haric bütün meselelerde anlaşıyoruz diye beyanat vermiştir.

Vatikan ise, İspanya ve Fas arasında arabuluculuk görevini yüklenmeye pek istekli görünmektedir. Geçen sene Papa VI. ncı Paul'un Afrika ülkelerini dolması Hristiyanlığın Afrika üzerindeki emperyalist niyetlerini bir defa daha açığa vurmuştur.

Esir Türk illerinde ve İslâm âleminde Emperyalizmini beyni Sionizm ve onun vazgeçilmez müttefiki Hristiyanlığın zulmü millî kadroların rehberliğinde gerçek anti emperyalist mücadele ile kırılacaktır. Ve zaten emperyalizme zaruri olarak dönmüş sol ideolojiler yükülmeye mahkûmdur. Bu tarihin objektif bir kanuniyetidir.

(1) İsrail Today 3 Temmuz 1970

Patrikhane Davasını Lozan'da Kaybettik

aslan halindedir. Mütemediyen bu-
nun zıddına gidecek her türlü ezi-
yetleri, tahrikleri yapmaktasınız, ız-
dırabları vermektесiniz. Bu hayvan
vurulma vurula, dürtüle dürtüle, yara-
lana yaralana nihayet uyanacaktır.
Uyandığı zaman, artık gözü bir şey
görmeyecek ve ne yapacağını da
kimse bilmeyecektir. Niçin böyle ya-
pıyorsunuz?» — Ulus Gazetesi 9 E-
kim 1968 —

İngiliz efkârı umumiyesi uyanınca
bir şeyler olur da bu millet uyanın-
ca acaba Türkiye'de fırtınalar kop-
maz mı? İşte o günlere geldik. En
mühim davalarını bir kalemde kaybe-
denlerin millet vicdanında ve tarihi
önünde muhakemesinin yapıldığı
günlere geldik, çattık.

Bu cılız tehditler karşısında Türk
temsil heyeti tam bir korkaklık ve
ürkeklik içindedir. Herkes millî da-
vanın kaybından doğan vebali diğeri-
ninin sırtına yıkmakla meşguldür.

İnönü patrikhane'nin Türkiye'de
kalışını Rıza Nur'un tedbirsizliği ve
acemiliği il elzah etmektedir. Bu id-
diaya ne kadar hak verilirse veril-
sin, delegasyon başkanı olarak ken-
disini mes'uliyetten kurtaramaz.

İnönü'ye göre Nicolson'un tehdidi
üzerine Rıza Nur «Patrikhane mese-
lesi İsmet Paşa meselesidir, bu işle
bizzat kendisi meşgul oluyor» diye-
rek bu işin murahhasları bağlayan
bir mesele değil de sadece bir kişi-
nin üzerinde durduğu bir problem
hüviyeti vermiş. Rıza Nur böyle de-

meseydi acaba heyetimiz bu mesele-
ye gereken ehemmiyeti verecekmiydi?
Hiç zannetmiyoruz. Rıza Nur'un
bu hatası tamir kabul etmez. izahı
mümkün olmayan bir hata da değıl-
dir. Patrikhane gibi millî bir dava-
nın nasıl kaybedildiğinin izahını ya-
pan İnönü buna da bir çare bulur-
du.

Nitekim o günlerde bu hususa em-
sal de vardır. Lord Curzon «Kendi
istekleri kabul edilmediği takdirde
konferansı terkeceğini, giderse bir
daha da dönmeyeceğini «kesin bir
dile ifade etmişti. Neticede konfe-
rans imkitaat uğradı. Lord Curzon
gitti. Daha evvel verdiği sözü unuta-
rak konferansı yeniden toplantıya ça-
ğırınların başında yine o vardı. Bu-
rada şunu anlatmak istiyoruz: Nasıl
Lord Curzon daha evvel verdiği söz-
den cayıp, başka bir davranış tarzı
ortaya koymuş ise, Türk Temsil He-
yeti de patrikhane meselesinde Rıza
Nur'un bu kanaatini ferdi bir kanaat
olarak ilân eder, veya tevîl ederek
gereken hassasiyeti gösterirdi.

İnönü patrikhane meselesinde
Lord Curzon ile yaptığı görüşmeyi
hatıratından şöyle anlatıyor:

«Lord Curzon beni büyük bir sa-
mimiyet ve neşe ile karşıladı. Daha
kapıdan girerken, ne için geldiğini,
ne konuşacağımı bilmeden:

— Ooo! dedi. Demek bana arma-
ğan getirdin. Ben hayretle:

— Hayrola, ne armağanı? ben se-
ninle konuşmaya geldim. dedim.

— Bugün benim yaş günüm. diye
cevap verdi. Oturduk, konuşmaya
başladık. Aylardan beri uğraşıp du-
ruyoruz, ondan sonra da sen böyle
yapıyorsun, dedi. Neden bahsettiği-
ni sordum. Patrikhanenin İstanbul'dan
kalkması meselesi ortaya döküldü.
Lord Curzon şöyle diyordu:

— Patrikhanenin dünya işleri ile
uğraşması yoktur. Hiçbir şeye karış-
mayacaktır. Karışmamalıdır. Ama İs-
tanbul'dan patrikhaneyi kaldırıp ta
bütün hristiyan âlemini örseleyecek
bir muameleyi neden istiyorsun? İs-
döndü doladı, meseleğin mahiyeti
anlaşıldı.

Bundap sonra patrikhane mesele-
si işin esasına girmeksizin 2-3 gün
içinde hiç ehemmiyet verilmeyen
bir mevzu haline geldi ve kapandı.

Aradan zaman geçtikten sonra
Mösyö Venizelos ile samimî görüş-
melerimiz esnasında o bana işin bil-
mediğimiz taraflarını anlattı. Veni-
zelos'un söylediğine göre, patrikhane
meselesinde nihayetine göre dayan-
dıktan sonra iş ters bir neticeye ka-
lırsa, onu halletmek için tertibler
düşünmüşler. Patrikhane İstanbul'dan
kalkarsa, Aynaroz'a götürecek-
lermiş. Meseleyi bu safhaya kadar
düşünmüşler, hazırlanmışlar. «İnö-
nü'nün Hatıraları Ulus Gazetesi 10
Ekim 1968

Düşman işi teferruata kadar he-
sablar, tertibler düşünürken bizimki-
lerin üzerinde ısrarla durduğunu zan-
nettiğimiz bir meselede birbirlerin-

den habersiz, farklı fikirlere sahip
oluşu hiç affedilecek bir hatamıdır?
Yukarıdaki izah tarzı kimi tatmin
eder?

Neticede patrikhane zahirde ba-
sit, perde arkasında büyük pazarlık-
lar neticesinde Türkiye'de bırakıl-
mıştır. Böylece fesad hareketlerine
devam etmesi de milletler arası bir
anlaşma ile zimnen taahhüd altına
alınmıştır.

Patrikhanenin Türkiye'de kalması
kararlaştırılınca Lord Curzon mu-
zaffer bir eda ile şöyle konuşmuş-
tur:

«Lord Curzon, öne sürmüş olduğu
telkinin Türk temsil heyeti başkanın-
ca böyle bir anlayışla karşılanışını
görmekle mutluluk duymaktadır.
Türk Temsilci Heyetinin patriği İs-
tanbul'dan çıkarma isteğinden vaz
geçtiğini komisyon şüphesiz pek bü-
yük bir memnurlukla öğrenmiş bu-
lunmaktadır. Lord Curzon, bu habe-
rin konferansca büyük bir sevinçle
karşılanacağını olduğu kadar, dünya
da da çok büyük bir izlenim yarata-
cağını ve konferans çabalarını yö-
nelmiş bulunduğu görevi de kolay-
laştıracasına inanmaktadır. «Tuta-
naklar Belgeler Sh: 332 Ankara
1969»

Lozan netice itibariyle bir anlaş-
madır. Yeniden gözden geçirilebilir.
Patrikhane hususunda milletin gös-
terdiği hassasiyet nazarı itibara al-
ınmalı, patrikhane bütün bakıyeleri
ile yurt dışına çıkarılmalıdır.

Ortak Pazar Oyunu

nin içinde bulunduğu iktisadî vaziyetimizden an-
laşılmaktadır. Zira anlaşmanın imzalandığı sıra-
larda Lozan'da bulunuyor, İsmet Paşa ve Lord
Curzon'un görüşmelerini temin ediyordu.

LOZAN'DAN SONRA

Lozan'dan sonra Türkiye'nin kalkınması ge-
niş mikyasta döviz gelirlerinin arttırılmasına
bağlı bulunmakta idi. Bu da ancak dış ödeme
muvazenesini müsbet açık vermesi yani ihraca-
tın ithalâtın açık olmamasına bağlıdır. Halbu-
ki Türkiye eskiden beri dış ödeme muvazenesi
açık veren bir memlekettir. Açık İkinci Cihan
Harbini takip eden yıllarda harb esnasında bi-
riktirilmiş bulunan altın ve döviz rezervlerinin
tasviyesi suretiyle kapatılmıştır. Bu kaynak tü-
kendikten sonra açık kısmen dış yardımlarla ve
borçlarla karşılanmaya başlamış.

Gün geçtikçe Türk ekonomisinin dış yardım,
dış kredi ve sermaye ithali ihtiyacı, bugünkü sis-
tem içinde artmaktadır. Bu ise millî ekonominin
Beynelmîl sermayeye mahkum olması, bağımlı
hale gelmesi neticesini doğurmaktadır. Günde-
lik politikacılar, memleket imkânlarıyla bu açık-
ları azaltmak veya karşılamak yerine en kolay
ve en tehlikeli yolu seçerek Avrupaya, Ameri-
ka'ya avuç açmışlar, borç bulmayı maharet say-
mışlar ve memleket ekonomisi de bu nisbette
bağlı hale gelmiştir.

Millî ekonomi bir taraftan dışa bağlı hale
gelirken, içeriden de komprador Yahudi, Rum,
Ermeni zümrelerinin ve yabancı sermayeyi teş-
vik kanununun imtiyazlarından istifade eden
yabancı sermaye tarafından korkunç vurgunlar
ve sabotajlara maruz kalmıştır. Otuz-kırk sene
içinde ve fakat daha çok son yirmi yıl içinde ye-
niden teşekküle başlayan sanatkâr zümresi ima-
lâta yönelmiş, siyasî liberalizmin hürriyetinden
istifade ederek yavaş yavaş montaja ve fabri-
kasyon imalâta kaymış, demir, çelik, makina,
kimya, elektrik gibi sanayi dallarında Türk fir-
maları yavaş yavaş teşekküle başlamıştır. Bu sa-
nayici zümrenin içinde namuslu vatan sever ima-
lâtçılar, imallerinde kullandıkları ve dışarıdan
ithal edilen malzemenin miktarını gittikçe dü-
şürmeye çabalamışlardır. Malzeme bulamama-
nın, karaborsanın, tazyikin, devletin himayesin-
den mahrum kalmanın, yabancı şirketlerle reka-
bet etmenin sıkıntısı içinde küçük çapta millî
sermaye ve millî sanayi teşekkül etmeye başla-
mıştır.

SOYGUNCU ORTAK PAZAR İHANETİ

Millî sermayenin canlanması, şuurlanması
ve ekonominin motoru haline gelmesi ancak şu-
urlu bir devlet politikasıyla mümkün olabilir.
Ancak devlettir ki millî sanayinin kurulmasını
plânlayabilir, sanayicileri kârlarını temin edecek
şekilde ve fakat mutlaka millî ekonominin inşaa-
sında zarurî hedeflere sevkedebilir.

Devletin koruyuculuğundan, plânlamasın-
dan müstakil ve kontrolünden uzak bir teşeb-
büs, gayri millî ekonominin ve Yahudi, Rum, Er-
meni sermayedarlar karşısında kendisini koru-
yamaz.

Ancak ham madde ve pazar ihtiyaçlarının
yanında Türkiye'nin sanayileşmesi Avrupalı Hi-
ristiyan devletlerin gözünden kaçmadı. Beynel-
mîl Yahudilik iel Vatikan ittifakı ortak pazar
oyununu hazırladılar ve gafil devlet adamları ve
politikacılar eliyle bizi de bu oyuna getirdiler.
Gafil devlet adamları yüzünden devlet millî sa-
nayii ve sermayeyi korumak, himaye etmek ye-
rine onları dışarının öldürücü rekabetine teslim
etmiştir.

Avrupalı devletler ve Beynelmîl Yahudi
sermayesi pazar bularak, gümrük kapıları ve ko-
ta tahditleri kalkarak ve bir tarım memleketi
olan Türkiye'nin körpe sanayii Ortak Pazar dev-
firmalarının azgınlaşmış kâr hesaplarının, reka-
bet, ilân ve satış imkânları karşısında ezilecek.
Türkiye böylece ebediyyen Avrupa'ya çalışan,
Beynelmîl sermayenin kölesi haline gelecektir.

1947 senesinde Amerikayla ikili anlaşmaları
imzalayarak Lozan'da olduğu gibi bol keseden
Amerika'ya tavizler yağdıran, en kıymetli ma-

denlerimizi yok denecek fiatlarla satmak üzere
ticaret anlaşması imzalayan İsmet Paşa, 1963 se-
nesi Eylülünde «Hakikaten bugün Türkiye'yi
Avrupaya ebediyyen bağlayacak olan, bu anlaş-
mayı imzalamış bulunuyorum» diyerek milleti
aşılmaz bir badireye soktu. İstikbalde Türkiye'yi
Ortak Pazar'ın, Ortak Pazar'ı haline getirecek ve
millî ekonomiyi temelinden tasviye edecek bir
Sevr anlaşmasını imzaladı.

Görülüyor ki tarihimizde uzun zamandan be-
ri Ortak Pazar'ın hazırlıkları yapılmış, temelleri
atılmıştır. Şimdi bu temeller üzerine bir çatı ku-
rularak adına, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve-
ya Ortak Pazar denmiştir. İncelememizin gelecek
bölümünde geçiş dönemine sokulan Türkiye'nin
ekonomik durumunu tetkik edeceğiz. Daha son-
ra Ortak Pazar'ın siyasî ve iktisadî yönlerini in-
celemeyi konu alacağız.

GELECEK YAZI: Ortaklığın siyasî ve iktisadî
veçhesi.

ALKILIÇ

Ankara adli tıp direktörü Behçet Kamay'ın
senelerce önce N. Hikmet meselesinde gösterdi-
ği ihanet örneğinin tekrarlanmasını İstanbul ad-
li tıp reisliğinden istemek sadece vatanseverliğin
bir vecibesi ve bir ikazın ifadesidir.

- (1) : 12.12.1962 Cumhuriyet
- (2) : 13.3.1970 Akşam
- (3) : Selma Eşort Ant 103/13
- (4) : 7.3.1970 Akşam.
- (5) : Hilaire Bellak Sh. 20.
- (6) : Aynı eser Sh 93
- (7) : Aynı eser Sh. 94
- (8) : 27-7-1970 Tercüman.

OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

■ Bazı abonelerimize gerek müvezzilerin hataları, gerekse bazı unutmalar ne-
ticesinde mecmuanın ulaşamadığını öğrenmiş bulunuyoruz. Bu durumda olan
okuyucularımızdan mecmua gelmediği zaman derhal bize bildirmelerini, bu zama-
na kadar vâki oldu ise onların da bildirmesini rica ederiz. Eksik mecmualar der-
hal gönderilecektir.
Mecmuamız bu sayısı ile 6. ayını dol-
durmuş bulunmaktadır. Altı aylık abo-
ne olan okuyucularımızın, abonelerini
venilemelerini rica ederiz.

YENİDEN MİLLİ MÜCADELE

İNKILÂB İLMİ

27

Bir de Hz. Muhammed (S.A.S.)'in Cenab-ı Allaha karşı, «Kâfirlerin arası daima açık bulunsun. Mü'minler müttehid bulunsun.» diye duası var. Hz. Muhammed (S.A.S.)'in hayatı ve İslâm inkılâplarının seyri bize bu kâidenin doğru olduğunu ve ne kadar mükemmel bir surette tatbik edildiğini gösterir.

İster bir memleket, ister bir millet, isterse bir cemiyet olsun içte gelişmeler ve ihtilâflar varsa, içeri sızmalara karşı her ne şekilde tedbir alınır alınsın, bundan hemen faydalanmak mümkündür.

Bu kâidenin tatbikatı Hendek'de görülmüştür. Müslümanlar, karşılarına müttehid halde gelmiş olan, kuvvetleri parçalamışlardır.

Buraya ilâve edilecek nokta; Müslümanların asr-ı saadet zamanında Bizans ile İran arasındaki ihtilâflardan da mümkün olduğu kadar faydalanıp bu mücadele den istifade etmeleridir.

İhtilâfların meydana getiriliş tarzı:

İçtimai ihtilâfların meydana getirilmesi konusunda o memleket bünyesi dikkatli bir tarzda gözden geçirilir. Kuvvetleri arasında ayrılığın derecesi, içtimai muhitteki durum ve içtimai yapı dikkatle gözden geçirilir. Hangi zümreler birbirinden süratle ayrılabilir? Hangi zümrelere istinad etmek mümkündür? Bu suallerin cevapları hazırlanır.

AYIRMA TAKTİKLERİNİN TATBİKATLARI:

A — HEDEFLER MEYDANA GETİRMEK:

Komünistler, halkı öldürme ve hükümet organlarına sızma gayretlerinde, bir hedef ahrlar. Sonra iç anlaşmazlıkları tahrik ederler. Yani doğuşülecek, kötülenecek bir hedef -bir adam veya bir grub- bulunur; ondan sonra da bu grubla ittifak halinde bulunan diğer grubun arası devamlı surette açılmak istenir.

Komünistler Çin Millî ihtilâlinde, liderliği zorla almak için, partideki bazı şahıslara «sağcı-burjuva» diyerek ve solcular arasındaki bazı burjuvaları onlara karşı kışkırtarak parti içinde yeni bir hedef meydana getirmek istediler. Bu hedefe doğru tecavüzlerinde -bir takım menfaat saikasıyle- bunların yanına yaklaşmak istemeyen, ittifaklarından kaçan ve korkan, bu -kötü olarak damgalanan ve efkâr-ı umumiye nezdinde aleyhlerinde propaganda edilen- adamların etrafından onların yakın mesai arkadaşları mecburen uzaklaşır. Çünkü onlar kötü olarak damgalanmışlardır. Böylece bir ayırma taktiği tatbik edilir. Parti parçalanır.

Bazı adamlara hücum bir ayırma taktiğinin on kat'î ifadesidir. Bu daima tatbik edilir.

İslâm tarihinde bu tatbikatlara karşı çok hassas davranıldığını görüyoruz.

H. Muhammed (S.A.S.) Muhacirin ve Ensar'ın meydana getirdiği İslâm liderliğini parçalamak için H. Muhammed (S.A.S.) ile Ensar'ın arası açılmak istenmiştir.

H. Muhammed (S.A.S.) in hüküme itiraz eden ve onu kötülemek isteyen bir Yahudi ve Münafık ittifakını görüyoruz. H. Ömer (R.A.)'e gelip H. Muhammed

(S.A.S.) in isabetsiz karar verdiğini ifade ediyorlar. Bu, H. Muhammed (S.A.S.)'in Resûllüğünü kabul etmiş olan mü'minlerle - Muhacirin ve Ensar ile - H. Muhammed (S.A.S.) in arasını açmak teşebbüsüdür.

H. Muhammed (S.A.S.)'e böyle bir te cavüz ve iftirada bulunan adamı ortadan kaldırmakla H. Ömer (R.A.) ayırma taktiklerine gerekli cevabı veriyor.

Aynı şey Ensar ile Muhacirin'i birbirine düşürmek isteyen Yahudiler tarafından yapıldı. H. Muhammed (S.A.S.) in yerinde müdahalesi bu ayırma taktiğini hemen akim bıraktı. Dikkat edilecek olursa, Ensar'ı, Ensar'ın faziletini, kahramanlığını öven ve Muhacirin'i yeren hicviyeler neşredilmeye başlanıyor. Menfi hedefler olarak Muhacirin gösteriliyor. Ensar Muhacirin'e karşı tahrik ediliyor.

Bu taktik Müslüman inkılâbecıları tarafından da en güzel şekilde uygulandı. H. Muhammed (S.A.S.)'in Hendek diploması parçalama ve küfrün elebaşlarıyla halkı ayırma taktiğidir.

B — HEDEFLERİN YERİNİ DEĞİŞTİRMEK:

Birleşik cephe, iki ayrı grub arasında, bir düşmana karşı kurulur. Fakat bazen ittifakın lideri durumunda ve ittifaka fikren hâkim durumda olan grub hedeflerden birinin yerini değiştirir. Bunu, mevcut ittifaktaki bağlı bulunduğu grubu tamamen yıpratmak için yapar.

Evvelâ hükümet ile Çin Komünistleri arasındaki ittifak faşizme -İtalyaya- karşı idi. Fakat bir müddet sonra komünistler «Japonlara mukavemet ve milleti kurtarma» parolası altında Japonlara karşı mukavemet etmek komüntank ile Çin Komünistleri arasında bir işbirliğini ileri sürdüler. Bu, komünistlerin hedef- değiştirme taktiklerine ait güzel bir misaldir. Önce faşizme karşı hükümetle bir ittifak kuruyorlar. Fakat, Çin ve Japonya arasında bir harbin çıkmasını istediklerinden, bu sefer hükümetle Japonya'ya karşı birleşik cephe meydana getirilmesini istiyorlar. Böylece hükümet Japonya ile harbetmeye mecbur kalıyor. Bu harbin neticesinde iktidarı zayıflayınca, kendisini yıpratmayan kuvvet olarak kalabilen, Komünistler Can Kay Sek'i devirip harbin sonunda iktidara geliyorlar.

C — KUVVETLER ARASINDA İHTİLAFLI KÖRÜKLEMEK SURETİYLE HARB MEYDANA GETİRMEK:

İç savaşlar ve millî harblardan azamî istifade düşünülür. Bu harpleri emperyalizme, toprak ağalarına ve sanayicilere karşı olan harb haline çevirmek ve komünizmi yerleştirmek komünistlerin çalışmalarının hedefidir.

KAMUFLAJ VE ALDATMA TAKTİKLERİ:

Kamuflaj ve aldatmanın başlıca hedefi; komünistlerin siyasi ve askerî hareketlerindeki sürprize bir unsur ilâve etmek.

dir. Komünistlerin siyasi taktikleri, askerî hareketlerini iyi bir şekilde örtebilmekdir. **KAMUFLAJ:**

Bunun hedefi, gerçek düşüncelerini saklamak için, başka düşünüş ve hareketlerden faydalanmaktır.

Fikirlerde kamuflaj olur. Bu, komünistler tarafından bazen çok muteber bir ferdin fikirlerinin kendi istikâmetlerine kanalize edilmesi şeklinde olmaktadır. Meselâ; Müslüman memleketlerde komünistler İslâmiyeti komünizmin bir basamağı olarak kullanmak istemektedirler. Marksizmin İslâmiyeti yutmasına çalışırlar. Bazan da milliyetçilik hareketlerini komünistleştirirler. Milliyetçilik fikrinden komünizme geçmek isterler. Bazı zaman da demokrasi fikrini, kendi fikirlerini saklamak için, bir vesile olarak kullanırlar.

ALDATMA:

Aldatmanın gayesi; fiiliyatı kolaylaştırmak ve daha tesirli hale koyabilmek için düşmanı o kimsenin davranışlarındaki hedef ve metodlarında yanıltmaktır. Yani düşmanı hedef ve metodlar konusunda yanıltmak.

Entelejansda Aldatma:

Karşı grubun inkılâbecıların durumu hakkında yanlış istihbarlarda bulunmasını temin etmek. Bunun çeşitli metodları vardır.

Tecavüz ve savunmanın aynı zamanda kullanılması yoluyla aldatma:

Hücumdan önce savunma durumuna geçmek komünistlerin, iktidarı ellerine almak için, kullandıkları bir aldatma şeklidir. Savunma tecavüzü gizlemektedir.

Barışın ve savaşın aynı zamanda kullanılması yoluyla aldatma:

Sulh içinde beraber yaşama taktikleri kullanılır, fakat diğer taraftan sulhü hemen yıkmayı ister ve yeni bir baskın tertip ederler.

SÜRPRİZ HÜCUMU:

Gizlilik ve serbest hareket etme, kamuflaj ve hile bir sürpriz hücumu için lüzumlu olan şeylerdir. Bunlar, siyasi propaganda ve askerî hareketlerde sık sık sürpriz hücumu kullanan, komünistler için en hoşlandıkları bir şeydir. Hükûmete karşı siyasi hücumda, sürprizin tesirini artırmak için, ekseriya bir kaideden diğerine geçilir. Meselâ; askerî seferde birden bire barış konuşmalarının yapılması teklif edilir. Askerî sefer esnasında birden bire barış konuşmalarının yapılmasını istemek sürpriz hücumudur.

Propaganda harbinde en iyi savunmanın tecavüz olduğu kabul edilir. Bu prensibden hareket edilerek; müdafaa edilemeyen bir noktada düşman tarafından sıkıştırıldığı takdirde —bu safha hangi safha olursa olsun— düşmanın hazırlıklı olmadığı başka bir noktadan hücumu gecilir.

(Devamı gelecek sayıdadır)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

8. Millî Eğitim Şurası ve Eğitim Politikamız

Yıllardan beri halledilmeyen ve halledilmesi için de en ufak bir çaba sarfedilmeyen davalarımızın başın da Millî Eğitim davası gelir. Millî Eğitim, isminden de anlaşılacağı gibi her şeyden önce «millî» olmalıdır.

Eylül ayı içinde tekrar toplanacağını öğrenmiş bulduğumuz 8. Millî Eğitim Şurası, acaba eğitim davamızın gerçekten millî olması yolunda ne gibi prensipler ortaya sürecek. Her bakanın değişmesiyle yeni reformlara (!) nail olan maarifimiz ne acıdır ki gayri millî kültürlerin yayılabilmesi için mümbit bir arazi olarak kullanılıyor.

Cumhuriyet tarihimizin her devrinde eğitim alanında yapılan bütün merhaleler kemiyet yönünde olmuştur. Acaba bu kadar okulda öğretim yaptırılan milyonlarca ana kuzusunun hedefi, sadece bir meslek kazanmak, yüksek seviyede bir maşaa mı kavuşmaktır?

Gelip geçmiş bütün maarif bakanları, eğitim davamızı sadece okulsuz köye okul yaptırmak ve okuma yazma oranını artırmak şeklinde anlamışlardır. Sağcı geçinen iktidarların gelio-geçmiş bütün maarif bakanları az veya çok aynı görüşü paylaşırlar.

Geçtiğimiz hafta işlerinden alınan ve yerlerine yenilerinin tayin edildiğini öğrendiğimiz maarif bakanlığının bazı yetkilileri hangi görüşün ve idealin sahibi olabilirler. Bakanlık müsteşarı Ferit Saner ve Öğretmen Okulları Genel Müdürü Tarık Asa'nın nasıl Türk maarifinin sağlam bir rotaya oturtulmasında müsbet bir fonksiyonları olmamışsa yeni tayin edilenlerden de pek ümitvar değiliz.

Süleyman Demirel'in üniversite hadiselerinde ken disinden istifade etmek için bakanlık koltuğuna seçtiği iktisatçı Prof. Orhan Oğuz belliki 8 Millî Eğitim Şurasına bir hazırlığın içindedir. Şimdiye kadarki icraatında silik ve evet efendimeci bir yol takip eden, sola taviz üstüne tavizler veren İlhami Ertem'in politikaşından ruh itibarıyla ayrı bir yol takibine cesaret edilebilecek mi?

Maalesef Türk Maarifi yirmi-yirmibeş yıldır UNESCO hedeflerine uygun bir yol üzerindedir. Tamamen Yahudi ve mason kontrolünün hakim olduğu Birleşmiş Milletler ve onun Eğitim ve Kültür kolu yer yüzünde tek devlet, tek millet idealinin yolcusudur. Onlar «dün ya vatandaşlığı»nın tesisi için gavret ederler Bu gün UNESCO unutulmasın ki bütün dünyada sol kültürün yayılması için çalışan beynelmilel teşekküllerin başında gelivor. Bunu gerek Türkiye'deki ve gerekse İran gibi Ortadoğu ülkelerindeki misalleriyle ilerde açıklayacağız.

Millî Eğitim Bakanlığımızın ve şura üyelerinin bu nevi beynelmilel politikaları iyi bilmeleri, uyanık olmaları icabeder. Ama bu kurultayda basit ilkelerin (!) dışında olumlu ve şahsiyetli bir tezi savunmak herhal de pek mümkün olmasa gerek Zira bütün kurultaylar ve şuralar belli. klişeleşmiş, millet tarafından tasvib görmemiş ideallerin monoton oylamalarla, tazeliğe kavuşturulması gayesini gütmüştür.

Topanacak 8. Millî Eğitim Şurasında bakalım neler tesbit edilecek? Kars'ta toplanan ve bazı kararlar alıp bunları bakanlığa bildiren Millivetçi Öğretmenler Konfederasyonunun tavsiyeleri göz önüne alınacak mı? Yoksa not verme şekillerinin değiştirilmesi, kitapların çoğaltılması ve istatistiklerle göz boyanması yoluna mı gidilecek?

TÖS'ü ve İLK SEN'i (İlk Okul Öğretmenleri Sendikası) ellerine geciren materyalist idarecilerin yaptığı tahribat, boykotlar sırasında gayet iyi anlaşılmıştır. Bu bilindiği halde Orhan Oğuz'un ne gibi bir tedbirin pesinde olduğu hâlâ meçhulümüzdür Maarif Bakanlığının içinde vüzdüğü kriz yıllar yılı sürüp gidemez. Üniversite profesörü olmanın, üniversite hadiselerini önlemede yeterli olmadığı herhalde iyice anlaşılmış olmalı Temelinde gayri millî kültürlerin yattığı bir üniversite ve onun kafa yapısı itibarıyla yabancı menseli hocaları, üniversite buhranının esas mesulüdür

Yahudi Uzmanların Türkiye'de iş ne?

Yıllardan beri güya talebelerimizi eğitmek üzere dışarıdan davet edilen Yahudi profesörler, kürsü verilen Ermeni doçent Kevork'lar, Hristiyan felsefecileri Pierre, Doubis'ler yetmiyormuş gibi, şimdi de çiftçilerimizi eğitmek (!) üzere Yahudi uzmanlar davet edilmeye başlandı.

Adana Çiftçi Birliği biri ka dın olmak üzere Mayer ve Soy gi isimli 2 İsrail'li uzmanı Çukurovalı çiftçileri eğitmek üzere Adana'ya davet etmiş bulunuyor.

Okuyucularımız belki hatırlıyaaklardır. Bundan iki sene evvel Mersin'de mandalina ihracaatımızı sabote eden bir İsraili sivil bir binbaşı yakalanmıştı. Yetkililerin daveti üzerine Mersin'e gelen cıvız görünümlü binbaşı; nasılsa Türkiye'de kalabilmiş ve yaptığı hainliğin cezasını sadece yurt dışına çıkarılmakla ödemişti. Tıpkı milletin ideolojik yapısını midesini, servetini dinamitleyen zeytinyağı skandalının faileri Yahudi Gomel'ler gibi... Onlar da beraat ettirilmemiş miydi?

Türkiye'nin Ziraat Mühendisi yok mudur ki, İsraili iki uzman eğitmen olarak davet ediliyor? Şüphesiz ziraat mühendisimiz var. Ama istenilen ekonomî sahasında eğitilmemiz değil, ekonomik sahada soyulmamız...

FRENGİ NEREDEN GELİYOR?

Milletimiz Avrupalıya Frengi ismini çok eskiden takmıştır. Tanzimat'a gelinceye kadar yurdumuzda frengi diye bir hastalık yoktu. Ne zaman ki Avrupa hayranlığı başlamıştır, «gümrüklerden makine ithal edileceğine, kafa geçirilmişti» işte o zaman bize bir hastalık musallat olmuştur. Ve bir türlü kurtulamamışızdır. Fedakâr ve namuslu milletimiz, gözlerinin yıllarca kapatılmasına rağmen, salim düşünceyle teşhisini koymuştur. «Frengi»...

Bu amansız illet, geçen ay Adana'da yine baş kaldırmış ve bir ay zarfında 27 kişi ölmüştür. Ayrıca sadece Haziran ayına münhasıran aynı şekilde 223 frengi vak'ası görülmüştür.

600 yıllık tarihimizde fuhşun bir zerresine rastlanmazken, frengi diye bir hastalık bulunmazken, şimdi zührevî hastalıklara bakan hastahanelerimiz ihtiyacı karşılamıyor.

Dünya Gençliğini Tehdit eden cereyan: Hipilik

Gegen haftanın aktüel mevzuatlarından biri, A.B.D.'nin Yahudi Adalet Bakanı John Mitchell'in afyon yüzünden Türkiye'ye iktisadi ceza verilmesi yolundaki demeci idi. Bilindiği gibi Türkiye haşhaş üretimi bakımından dünyanın sayılı ülkeleri arasındadır. Ve hükümetin ekimi tahdit etmesine rağmen, yılda 35 milyon döviz sağlanmaktadır.

Afyonun gün geçtikçe ilaç sanayiinde temel madde oluşu ihracaatımızın istikbalini müjdelemektedir. Bu hal, A.B.D. politikasının güdücüsü sionist diplomatları uzun zamandan beri rahatsız ediyordu. Nihayet resmi bir şahsın ağzından, plânlananlar söylenmiştir.

Afyon üretimini elinde tutan 4 ülkeden biri olan memleketimizde, istihlak (tüketim) çok azdır. Bilhassa uyuşturucu madde olarak kullanılma oranı diğer ülkelere nazaran çok düşüktür. Halbuki Avrupa gençlerinin bir çoğu vücutlarına afyon enjekte edecek kadar uyuşturucu madde mübtelâsıdır. «Hippi» namı ile tanınan bu mahlûkların durak yerleri ne yazık ki Sultanahmet'tir. Ayasofya'dır Memleketimizde de özellikle son senelerde «Hippi»liğe özenenlerin sayısı bir hayli artmıştır. İstanbul'da tesisleri göz kaşıtıran sayılı kapitalistlerden Yahudi «Vakko» firmasının, geçen sene bütün tüccarlarla dağıttığı «Yorgun Doğmuşlar Klübü'nün tüzüğünde özetle şunlar vardı:

— Siz çalışın, çok uyuyun. Bu dünyaya istirahat için geliniz. Kendi bildiğiniz gibi yiyin, için, gezin.

Hippiliğin kimler tarafından modalaştırıldığını görüyorsunuz. Milletimizi uyusuk bir hayata davet eden Vakko'nun hâris sahibi, biz uyurken o çalıacak. Ancak bizleri uyusturmak isteyen bu müessesese ve Sultanahmet'teki siluetlerinin def edileceği günler uzak olmasa gerek.

Eski bir CHP li ve bira zamanlar Sol'un müdafii, şimdiki Y.T.P. milletvekili Tahsin Bangioğlu'da bu mesele üzerinde bağırıp çağıranlardandır. Geç olmadı mı dersiniz?

«Amerikalılar bizi suçlayacaklarına kendi çocuklarını terbiye etmeye baksınlar. A. B.D. Adalet Bakanı ilkaden kendi Eğitim Bakanı arkadaşına ceza kessin. O konuda bizim onlardan insanlık dersi almayla ihtiyacımız yoktur. Çünkü biz en çok afyon üreten memleketiz. Fakat en az afyon kullanan milletiz. Gelsinler memleketimizde bunun sebeplerini incelesinler.

Batıda ve Amerika'da afyon tüketiminin artması bizim reklâm ve propaganda-mızla olmuyor. Hippiliğin oralarda gençlik arasında yaygın bir hayat felsefesi halini alması sebebiyle oluyor. Aslında bu felsefe bizim afyonumuzdan daha zehirli bir üretdir. Gümrük duvarları tanımaksızın bütün dünyaya dağılıyor. Biz kime ceza keseceğiz Hippi felsefesini afyon yaratmıyor. Hippiler afyona hücum ediyorlar, dedelerinin altına hücum etmesi gibi. Sultanahmet ve Ayasofya çevresini afyon pazarı haline getiren bunların hırslı talepleridir.»

Artık Dayanamaz

Açabilme hayaliyle komünizmden çağı, Ölüm hendeğine gidiyor yahudi alçağı Yıkacağız mı zannediyorlar bu imandan dağı, Bu imandan dağı yıkılmaz, yıkılmayacaktır.

Hristiyanlık Yahudinin ideal ortağı Kapitalizm, komünizmin çürümüş yatağı Mason ve misyonerler örüyor ihanet ağı, Artık öremeyeceklerdir, örülmeyecektir.

Komünistler ve masonlar Yahudinin uşağı Korkun dimdik karşınızda görüyorsunuz «Sağ» Kültür için kurduğunuz tuzak ajanlar ocağı Millî kültürümü yıkamaz, yıkamayacaktır.

Amerika, Rusya yahudinin hizmetkârı, Ölüm hendeğine gidenlerin bitti baharı, Temelinde hak «İlmî Sağ» denen duvarı, Hiç bir alçak hain sökemez sökemecektir.

Komünistlerin Marx'dan fıskırıyor fikriyatı Leninlerden, Stalinlerden taklittir suratı, Buhranları doğuran emperyalizm denen çatı, Artık dayanamaz yıkacağız, yıkılacaktır.

Mason ve komünistlerin hayvani hissiyatı, Düşman kılıyor kendine insan olan her zatı, İntikam hırsıyla ayaklanıyor vatan sathı, Millet düşmanları ezilip yok olacaktır.

Beyin sol, mide sol, doktrin sol, ideoloji sol, Ey yolcu ölüm hendeğine gider gittiğin yol, Karşında haşmetli sağcı mücadele, teslim ol, Zira yaşayamazsın ki, hayır biz yaşatmayız.

C. M.